

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΙΟΥΜΟΥ

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

— 'Ο άντρας σου ντύνεται, βλέπω, κομψότατα. Έχει καινούργιο κοστούμι...
— Κ'όχι άλλο.
— Κι' όμως έχω τον βλέπω αλλοιωμένο.
— 'Απλούστατα, έπληρα άλλον άντρα!

ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΑΝΕ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ...

Τῆς Ταβέρνας

Τῆς μόδας πιά τὸ ἔχουμε
Στὰ καμπιλιὰ νὰ τρέχουμε
Καὶ διόλου δὲν προσέχουμε
'Ο κοσμάκης τὶ θὰ πῇ...
Σιγά-σιγά τὰ πίνουμε
Καὶ δίφραγκο δὲν δίνουμε
'Αρκεῖ μόνο νὰ γίνουμε
ἐφημέρια στουπὶ !...
Τις νύχτες ποὺ γυρίζουμε
Μεθῶμε καὶ τρικλίζουμε
Μὰς βρίσκουν καὶ βρίσκουν
Καὶ κανεὶς δὲν μὰς μιλά !...
Ποτήρια κατεβάζουμε
Τοὺς ἄνδρες τοὺς πεiráζουμε
Καὶ μ' ὅποιον θές τὰ βάζουμε
Καὶ τοὺς ἀνοίγουμε μπελά !...
Βραδάκι τὸ σουρώνουμε
Μεσάνυχτα κορώνουμε
Μὰ πάντοτε τελειώνουμε
Λίγο πρὶν ὁ ἥλιος βῇ
Στὸ πὸ κακὸ τὸ χάλι μας
Καὶ τότε ἀπ' τὴν κραυγὴν μας
Μὲ ντέρτι τὸ κεφάλι μας
Πάμε νύχτη τὴν αὐτὴ !...
Η ΜΑΓΚΙΣΑ

Ἡ σιδερώστρα ἐξομολογεῖται

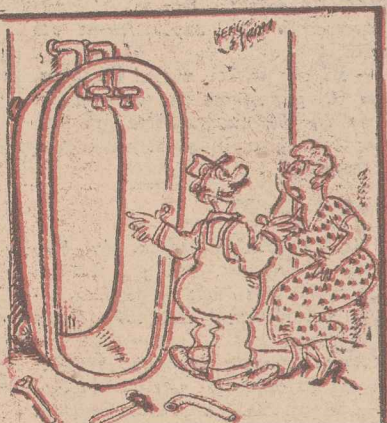
Τὸν κάθε ἄντρα νὰ 'ναι κοῦκλος γιὰ τὴ μόστρα
Σοῦ τὸν σκαρώνει μοναχὰ ἡ σιδερώστρα.
Τοῦ φτάνει τσάκιση-γραμμὴ, στὸ παντελόνι
Καὶ ξετρελλάνει τὸ καθένα θηλυκὸ
Καὶ τὸ ποικύμισό του σὰν τοῦ σιδερώνει
Σοῦ τότε φτάνει δὸν Ζουάν πραγματικό !...

Σὰς ἔκανε ἀχρηστους, βρέ ἄνδρες, ἡ μαμά σας
'Εγὼ σὰς βάζω τὰ κολλάρα στὰ λαϊμά σας
Καὶ ἂν δὲν εἰσάστε φρεσκοσιδερωμένοι
Πολὺ μεγάλη θὰ παθαίνετε ζημιὰ
Λίγο νὰ βῇτε μὴ σταλιά τσαλακωμένοι
Καὶ ἡ μογιὰ σας δὲν περνάει σὲ καμιὰ !...
Η ΣΙΔΕΡΩΣΤΡΑ

Παρομιές γιὰ τοὺς ἄνδρες

— 'Αντρας ποὺ μὰς κολακεῖ
Συφορά μὰς μαγειρεῖ !
— Νὰ μαζεῦς τὴν μπαουδά
'Όσο εἶνε ἀκόμη μέρα...
Καὶ τὸν ἄντρα νὰ τὸν δερνῇς
Πρὶν σοὺ πάρῃ τὸν ἀέρα !...
— Μὲ τὸν ἄντρα τὸν μπεκρὸ
Καὶ τὸ χέρι σου μακρὸ !
— Σήκωσε ψηλά τὴ μύτη
Κι' εἶνε ὁ ἄντρας γενημένος
Γιὰ νὰ ἔρχεται στὸ σπιτί
Σὰν τὸ 'ζω ποστωμένος !...

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

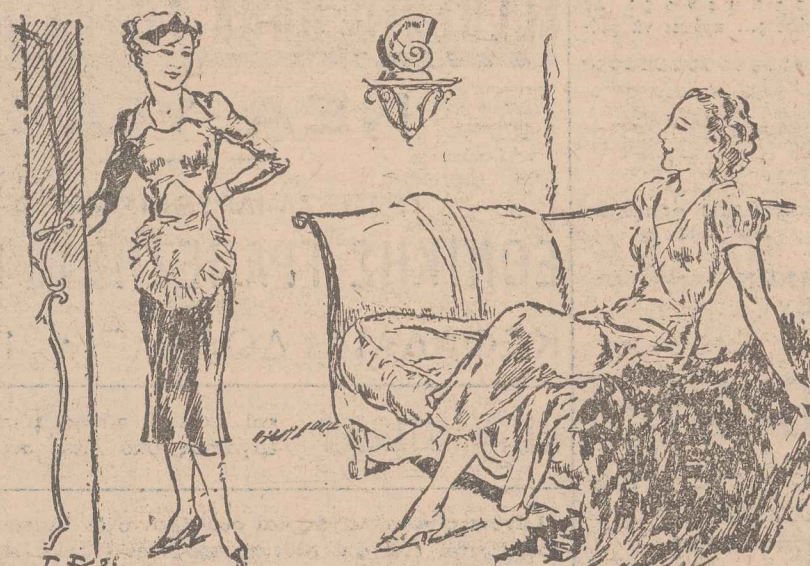
Ἀγαπητὲς Κυρίες μου,

Εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνες,
Οἱ ἄνδρες, ἦσαν πάντοτε πολλὴ ἀπατεῶνες,
Βρίσκουνε τρόπους διαρκῶς γιὰ νὰ μὰς ξεγελοῦν,
Καὶ, μὴ μὰς ἀγοράζουνε καὶ δύο μὰς πωλοῦν !
'Εμεῖς, καὶ ἂν μὰς ἔδωκε ἡ Τύχη, ἄνδρα βλάκα,
Μόλις τὸν ἀπατήσουμε, πιανόμαστε στὴ φάκα.
Γιὰτ' εἰμαστε εὐλκρινεῖς, κι' ἀλήθεια νὰ τὸ ποῦμε
Καλὰ-καλὰ δὲν ἔξερουμε πὼς πρέπει νὰ κρυφτοῦμε !
'Όμως αὐτοί, οἱ πονηροί, ἔχουν σπουδάζει τέλεια
Στὸ νὰ μὰς κοροϊδεύουνε, μὲ γέλιο καὶ μ' ἀφέλεια.
Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ θὰ σὰς τὰ πῶ καὶ δὲν θὰ παραλείψω
Τὰ πὸ κοινὰ τὰ κόλπα τους, νὰ σὰς ἀνακαλύψω !

'Ο ἄντρας ποὺ μὰς ἀπατᾷ, δὲν σὰς τὸ λέω ἀστεία,
Γιὰ νὰ σκεπᾷσῃ κάθε μιά, μικρὴ του ἀπιστία.
Τὸ ρίχνει στὸ «ἐπάγγελμα»; κυρίως καὶ πρωτίστως
'Εγχεῖ δουλειά... πολλὴ δουλειά... μὰς λείπει ἀορίστως,
Καὶ φεύγει. 'Ετσι, ἡ σύζυγος ποτὲ δὲν ἀμφισβᾷ
Καὶ κάθεται στὸ σπιτί της, κι' ἐκεῖνος πάει μὲ ἄλλη !...
Κι' ἂν εἶν' ὁ ἄντρας σὰς γιαντρός — τὸ λέω γιὰτὶ ὀφείλω —
Συνήθως τὰ μεσάνυχτα θὰ βάλῃ κάποιον φίλο,
Νὰ πάρῃ τὸ τηλέφωνο, νὰ τοῦ τηλεφωνήσῃ
Νὰ πᾷ σὸς Γάβρε, σύντομα, ποὺ εἶνε ἀσθενήσῃ.
Κι' εἶναι βωρεία, πολὺ βωρεία... 'Ο ἄντρας σὰς καμώνεται,
Θυμώνει ποὺ τὸν ἐπληρώσαν, μὰ φυσικά... σηκώνεται,
Ντύνεται κι' ετοιμάζεται καὶ τέλος ξεπορτίζει...
Βέβαια, τὸν λυπόσατε ποὺ νύχτα τριγυρίζει
Γιὰ τὸ «καθῆκον του» ὁ γιαντρός, μὰ ἐν τῷ μεταξύ
'Ο πονηρὸς ὁ ἄντρας, μῆκε σ' ἕνα ταξί.
'Αντὶ νὰ πᾷ σὸν ἀρρωστο, πάει σὸ... καμπιρέ
Γιὰ νὰ γλεντήσῃ ἀδέστος, σὲ κάποιο σεαπὲ !

Αὐτὰ λοιπὸν γιὰ τοὺς γιαντροὺς, ποὺ 'ναι πληγὴ κρυφῇ.
'Όμως, ἐάν ὁ ἄντρας σὰς ἐπάγγελμα ἔχει ἄλλο,
Νὰ, λόγου χάριν, ἂν τυγόν... δημοσιογραφεῖ,
Αὐτὸς, μεταχειρίζεται γιὰ κόλλο του μεγάλο,
'Ενα ταξεῖδι ἐξαφνικὸ. Τὸν στέλνει ἡ ἐφημερίδα,
Νὰ περιγράψῃ ἐκτενῶς μὴ δίκη στή... Χαλκίδα.
Ἄν πάρῃ τὴν βαλίτσα του, κι' ἀφοῦ θὰ σὰς φιλήσῃ
Θὰ πᾷ στὴ Φαιάδα του, πρὶν μέρους νὰ γλεντήσῃ !...
Τὴν δίκη, τὴν διαβάζετε, τὴν παρακολουθεῖτε,
'Όμως ἂν ἐρωτήσετε, θὰ πληροφορηθῇτε,
Καὶ θὰ 'ναι βέβαια γι' αὐτὸ, ὁ πόνος σὰς μεγάλος,
Πὼς στὴ Χαλκίδα, δυστυχῶς... ἐπῆγε κάποιος ἄλλος !
Προσέξτε τους, Κυρίες μου, τοὺς ἄνδρες σας, καλὰ.
Κι' ἀπὸ τὰ λόγια τὰ πολλὰ,
'Όλα μὴν τὰ πιστεύετε...
Γιὰτ' ἡ γυναῖκα, δυστυχῶς, εὐκόλα κοροϊδεύεται !
Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ...

Ἡ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ — Κυρία, ὁ ἄντρας μου κέρδισε τὸν πρῶτο ἀριθμὸ
τοῦ λαχείου τοῦ Στέλλου... Δὲν θὰ μείνω στὴν ὑπηρεσία σας...
Ἡ ΚΥΡΙΑ — Καλὰ Μαρία, μὴπως θάχῃς ἀνάγκη καμωτέρας;

Ο ΤΕΧΝΙΤΗΣ. — Μὰ μοῦ εἰπάτε πῶς
θέλετε νὰ παίξετε ὑπολό !

Στοὺς ἄνδρες

'Αντρες !...σὰς ρεζιμένομε πολὺ
Κάναμε πλέον ὅ,τι μὰς ἀρέσει
Αἰώνια θὰ μὰς ἔχετε ἀπειλὴ
Καὶ θὰ σὰς πέρινομε τὴν κάθε μὴ σας θέσι !
Οἱ ἐποχές δὲν ἔχουν πέρασι ἐκεῖνες
Ποῦ ἦταν εὐνοούμενο παῖδι, τὸ ἀγόρι...
Γινηκόμει γιαντρίνες καὶ δικηγόρους
Καὶ θὰ πεθάνουν οἱ γιαντροὶ κι' οἱ δικηγόροι !...

'Αντρες ! 'Ανάγκη τάρω δὲν σὰς ἔχομε
Καὶ κάντε πλέον πέρα, ἀπὸ κοντὰ μὰς
Καὶ σωφραίνεστε γίνουμε καὶ τρέχομε
Καὶ κόβουμε ἄνδρες μὲ τὰ αὐτοκινήτὰ μὰς.

'Αντρες ποὺ ἐσηκωνάτε τὴ μύτη
Σιγά-σιγά, τὴν ἀρχηγία ἐμεῖς τὴν πέρινομε...
Κι' ὅταν τὴν νύχτα θὰ γυρίζουμε στὸ σπιτί,
Μὴ μὰς μιλάτε... γιὰτὶ θὰ σὰς δέρνομε !...
ΜΙΑ

Ἀπὸ τὰ φσιδρά

Δύο κυρίες συζητοῦν περὶ χρωμάτων.
— 'Εμεῖς μοῦ ἀρέσει πολὺ τὸ μαῦρο. Μοῦ δὲ
νεὶ εὐχάριστες ἰδέες !
— Πῶς αὐτό;
— Νὰ, νομίζω ὅτι ἔγινα... χήρα !
□□□

Στὸ τράμι :
— Μπρόβο, μικρέ μου. Εἶσαι πολὺ εὐγενής
ποὺ δίνεις τὴ θέσι σου σὲς κυρίες.
— Μόνο σὲς γρήγες τὴ δίω !...

Ἡ ἀλληλογραφία τῆς Σουφραζέττας

Κυρία 'Αννα Κασιόγρα, λατὸν, 'Ενταῦθα...
'Ελαβὰ τὸ βιβλίο σας κι' εὐχαριστῶ. Μὰ τί εἶ
νε αὐτὰ ποὺ γράφετε μέσα ; Μὰς συνιστᾷτε
χορτοφαγία, τὴ στιγμή ποὺ οἱ ἄνδρες μὰς μὰς
τρῶνε ζωντανούς ; Πῶς θ' ἀμυνθοῦμε ;
Κυρία 'Ελένη Παπαδάκη, ἡθοποιόν, 'Ενταῦ
θα... Δὲν μπορεῖτε νὰ κοιμηθῇτε ; Σὰς συνιστῶ
νὰ ἐξαπλώνετε πάντοτε σὲ π ο υ π ο υ λ ἔ ν ι α
στράματα.

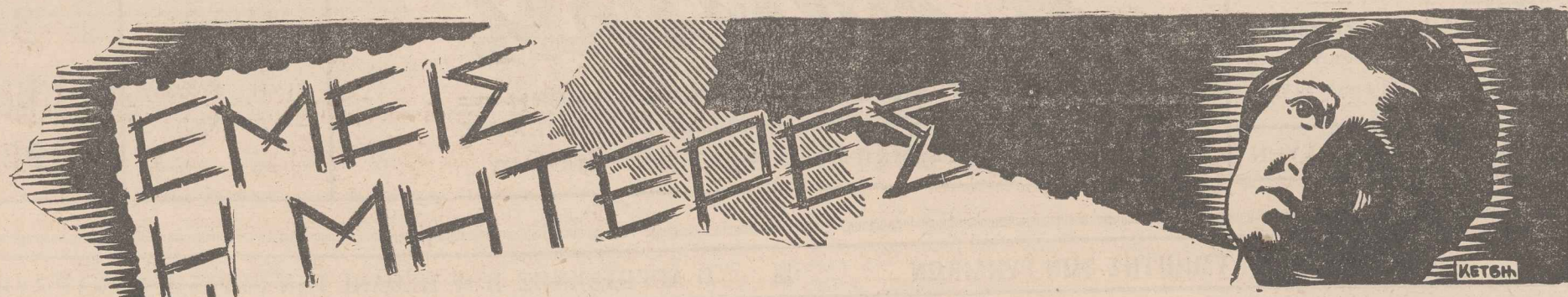
Κυρία Λίνα Μαρτῖου, 'Ενταῦθα... Δὲν πρέπει
νὰ παραποιεῖσθε μὲ τὸν ἄντρα σας. 'Ερ' ὅσον
μάλιστα ἐπῆρατε σύζυγο μουσικοσυνθέτη, ἡ συμ
βίωσις σας πρέπει νὰ εἶνε... ἂ ρ μ ο ν ι κ ἡ !...
Δεσποινίδες Μπουλιτσες, 'Ενταῦθα... Μὲ ἐρω
τάτε ἂν πρόκειται νὰ καταπλεύσῃτε σὲ κάποιο
καὶ κανένα ἄλλο πολεμικὸ μὲ ἐξένοια δοκίμιον.
Ναί. 'Εντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, καταπλέει τὸ
καταδρομικὸν «Ψοφομεγαλό» 'Οκίμους μὲ δοκί
μιους 'Οττεινέτους !...

Κυρία Γαλάτειον, Καζαντζάκη, συγγραφέα,
'Ενταῦθα... Μοῦ γράφετε ἂν θ' ἄλω νὰ μοῦ δια
βάσετε τὸ νέο σας δράμα : 'Όχι πρὸς Θεοῦ !
'Ακόμα δὲν ἔχω σκεφθῇ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν
ταξιδευτῶν κι' ἂς ἔχουν περάσει ἑξοστὰ χρό
νια ἀπὸ τότε

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

Καί

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.— Η κυρία Ζυμών, μια λεπτή και πορφυροειδή κυρία, της παλαιάς Γαλλικής αριστοκρατίας, έχει δύο υπαρκτά παιδιά, τον Νικόλ, που ήρθε στις α- ποικίες, και τον Ραυμόν, ο οποίος έχει πάρει μια πλοκάμι από τη μητέρα του, που έχει δώσει υποσέση. Η κυρία Ζυμών, μαθαίνει πως η νύφη της η Τζούλια άπτεται ένα παιδί. Σαν πρε- λυή από χαρά ανίνει τον πυργό της όπου ζει με την μητέρα της και τρέχει να δει το παιδί της το παιδί. Στο σπίτι όμως δεν βρίσκεται πα- ρα μια ψυχρή υποδοχή. Έχει βασιλιάσει η μη- τέρα και το αίσθημα της. Ούτε και οι λο- γικότερες συμβουλές της, όπως π. χ. ότι η μόν- να πρέπει να τηρήσει το παιδί της, δεν γίνονται δεκτές.]

4ον
Η ΤΖΟΥΛΙΑ είχε βρή το λεπτό σημάδι στον ώμο των ανδρών, την ματαιοδοξία και μ' αυτό κο- λάκευε τον Ραυμόν, ο οποίος έβρισκε πως η γυναίκα του ήταν, ή πιο όμορφη, ή πιο έξυπνη, ή πιο καλή, πως έλαμπε παντού και πως τον κολλά- κευε να φέρνει τόσο ψηλά το όνομά του.

Η Τζούλια τον είχε δώσει για καλή, τίποτα δεν μπορούσε να της τον απο- σπάσει. Είχε τούλαχιστον σκοπό να τον σπρώξει προς κάτι μεγάλο και αξιό- λογο. Προς την δράση ή την δόξα; "Α, όχι. Αρκείται σε πιο εύκολες επι- διώξεις.

Θέλει να της Έχη την πολυτέλεια που καταπλήσσει τους σνόμπ και άρε- σει τόσο στην μητέρα της, θέλει να την συνοδεύει σε όλες τις πρεμιέρες, να την εισαγάγει στα πιο δυσκολοπρόσιτα σπασίνα, θέλει να της δώσει τον σά- λον της μέσης της αριστοκρατίας, κι αυτή είναι όλη της η φιλοδοξία. Και πάλι η ευτυχία της δεν είναι και τόσο ολοκληρωμένη. Ο Ραυμόν σκιάζεται από το μεγάλο του πατέρα του και εξ άλλου το επίθετο Ζυμών το φέρω κι' εγώ, πράγμα που δυσχεραίνει την Τζούλια. Τι φτώχεια, Θεέ μου! Και ό- μως δεν είναι άλλοτε απειροχρηστή για την άγωγή του.

Η ελαφρ συνείδηση του πατέρα της, η ασυνείδηση της μητέρας της, το ξε- χαρβαλωμένο περιβάλλον τους, δεν της έδωσε καλύτερα παραδείγματα. Άλλα η ύποπτη κληρονομικότη της και τα κακά παραδείγματα μόνα τους δεν φτάνουν για να διαγράψουν μία μοίρα: Η Τζούλια μπορούσε και ώφειλε ν' α- λάξει. Ο Ραυμόν έχει ελαττώματα, ε- λαι υπερίσχυαν και γυναιχίες στην ψυ- χή, αλλά έχει τον πόθο της δημιουργί- ας. Γιατί να μην τον βοηθήσει η μη- τέρα; Έτσι καλό είχε μέσα του; Για- τί έγινε η συντροφικότητα του κακού και της καλλιέργειας;

Να αντιταχθεί στον γάμο του αυτόν, δεν στάθηκε δυνατόν. Ο Ραυμόν ήτο ήδη τριάντα ενός έτους. Η συγκατα- θεσία μου κι' αυτόν δεν έσημαινε πα- ρα μια από αβρότητα έρωτη που για να με πείσει πως έμενε μέσα του ένα ίχνος από την μητρική μου έπιβολή. Τι να κάνουν οι παρατηρήσεις και τα παρκάκια μας, όταν οι γυιοί μας ήδη έχουν πάρει τις απόφασεις τους; Πριν φτάσει η σειρά της Τζούλιας, τι δεν υπέφερα σιωπηρά από τους έρωτες μου. Μήπως με άκουσε όταν έτρεχε πύ- σια από μια παντρεμένη, έως ότου η δόλια χωρίς και της πήραν και τα παιδιά της;

Με άκουσε όταν έτρεχε με διάφορα νοήματα στα καμπαρέ; Όταν μου δήλωσε πως θα παντρευ- τη, θεώρησα καθήκον μου να του πω τι λέγονται εις βάρος της οικογένειας των Μπαρζ, με έναν μόνο κακό. Φεύγω μέσα από το δωμάτιό της Τζούλιας και περμένο έως ότου βγώ ο Ραυμόν από το γραφείο του.

"Α, έσύ είσαι μητέρα, μου είπε με- τό ξαναμμένο ύφος του, που τόσο καλά γνώριζα, έλα μέσα στο γραφείο μου. "Η πολυτέλεια μ' άφησε έκθαμβη: πελώριες βιβλιοθήκες και όπλα και άργαία έπιπλα και μέσα σ' όλα και τ'όποια από όλα, ένα πορτοφόιο. Αυτή τόν εμπνέει, αυτή είναι το ελατήριο του. Ο άνδρας μου κι' εγώ φλογόρα- ραμε σε μία μικροπύκτη φωτογρά-

φία, πάλι σε μία πελώρια του ζεύγους Μπαρζ. Πως όλα αυτά μιλούν! Όταν βρίσκω μόνι με τον Ραυ- μόν νομίζω πως μου άνηκε κάποτε και πως μπορώ ναγώ κάποτε έπιρρη- επάνω του. Τι πλάνη! Αισθάνομαι μια περιεργή παρόρμηση, όπως όλα τα αισθηματικά όντα νοιώθουν και που γίνονται πάντοτε θύματά της.

— Έχεις παιδί μου, οικονομικές στε- νοχώριες, τον ρώτησα, γιατί είχε μά- ρει τ' αυτό μου κάτι φιλονεικίες του μ' έναν χρηματοδότη.
— Η ζωή είναι ακριβή.
— Προσπαθώ να γαμογελάσω.
— Τώρα πρέπει να κάνεις οικονομίες γιατί έχεις και γυό.

— "Α, οικονομίες... Η θέσις μου ά- παιται να ξεδεύω.
— Δεν μπορεί λοιπόν, να γίνω κανείς διάσημος, κύριε δικηγόρε, ξεδεύοντας λιγότερα;

— "Όχι. Όταν κρατά κανείς ένα σπίτι σαν το δικό μας, μπορεί να ζητά και δέκα και είκοσι γιλιόδες για μία δίκη. Έάν όμως καθόμουν σε Λαζκό- κτηρ συνοικία και με ταπεινότερα έ- πιπλα, θα με παίρναν για τρέλλο αν τους ζητούσα τόσο.

— Ένας λόγος λοιπόν, να ξεοικονο- μώσε περισσότερα. Τώρα μήπως θα μπο- ρούσα παιδί μου με τα λίγα μου μέσα να σε βγάλω από την στενοχώρια σου;
— "Όχι. Πέντε γιλιόδες φράγκα βρίσκονται ό,τι ώρα να είναι.
— Σκέφθηκα με τι κόπο μπορώ εγώ να ξεοικονομώ με πέντε γιλιόδες και δεν έπεμψα. "Υστερα ποιός ξέρει πως θα τις χρησιμοποιήσω; Σίγουρα η Τζού- λια θα θέλει κανένα νέο βραχιόλι, ή, έ, ναι, βέβαια, δεν θα το πληρώσω εγώ. Αύριο, να τύχη καμιά αόληθη άνε- κτη, καμιά ευγενήση, καμιά αρω- κησία. Δεν θέλω πτέ μου να γίνω βας- πόρας σε κανένα. "Υστερα πάλι να ξέρω πως έχει στενοχώρια κι' εγώ να το έ- γω το πόσον;

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Προτρέπετε τα παιδιά σας να παντρεύονται

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ αμφιβολία, κυρία μου, ότι είστε απ' τις πρώτες που λέγεται: "Οά ήμωνα ενυμφωμένη ή αν παντρεύονταν ο γυιός μου". Για- τί νοιώθετε μέσα σας τρυφερά αισθήματα για τα μέλλοντα έργονίαμα σας και ονειροποιεί- τα μια άγαμημένη και ενυμφωμένη οικογένεια που ο άρχηγός της θα ήταν το παιδί σας. Όταν ένας ο γυιός σας σκεφθή να παντρευ- τη και πάλι να σ' έ, π, σαν να είστε η πιο καλή του φίλη, ότι διαλέξε ένα νέο κορίτσι που το ονειρεύεστε, οεί, τότε, προσπαθείτε να τον μεταπειλέτε. Και δεν κάνετε βέβαια καμιά σοβαρή παρατήρηση. Φαινομενικός μά- λιστα δίδετε και την συγκατάθεσή σας, αλλά με τόσο καρδιά καρδιά. Γιατί κάθε μητέρα α- ισθάνεται ότι κάτι τοαίζεται μέσα της όταν πρόκειται να παντρευη ο γυιός της. Και μέ- νεται, αλβεν εινε φυσικό αυτό, άρσι δεν έχω άλλων από το παιδί μου στον κόσμο; Πάντα ζούμε μαζί και το ίδιο το παιδί μου διακαρπύ- νει, πουθενά δεν εινε από εντυπωσιασμό που μένεται κοντά μου. Η γυναικία του δεν μπο- ρεί παρά να χαλάει αυτόν τον σύνδεσμό μου. Άνευχαρίζω ότι πρέπει να τον αφήσω να κα- νονισή την ζωή του. Άλλά δεν εινε φυσικό να αισθάνομαι και κάποια στενοχώρια κι' αυ- τό; Βέβαια εινε φυσικό, αλλά δεν πρέπει να εί- να το δείχνετε. Κατά την γνώμη μου, θα έ- πρεπε μάλλον να κρατήσετε στην ζωή του παι- διού σας μία θέσι για σ'ε, κάπως διακριτικά όσο σπλην και αν εινε για σ'ε αυτό. Αλλά νενί, το να αισθανή την ευχαρίστηση ότι έχει την δική του όστια.

Από σ'ε θα εξαρτάται να γίνη η νύφη σας πραγματική κόρη σας.

Οι μητέρες που έχουν άγνοια σε ηλικία γά- μω, δεν θέλουν συνήθως να γνωρίσουν πόσο η κάθε ευγενική κοπέλα θα ήταν διατεθει- μένη να άγαμηση την μητέρα του άνδρός της. Έπειτα δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ένας καλός γυιός θα εινε και καλός σύζυγος. Και

Θα τις έξης αύριο, του είπα. Σκέφθηκε λίγο και σαν με τύχη, μου είπε:

— Εύχαριστώ, όχι. "Αν ή γιαγιά ή- θελε όμως... Τι της μένει; "Έχεις ιδέα; Το κτήμα που πούλησε θα της έδωσε πολλά λεπτά.
— Ναι βέβαια, αλλά εγώ ξέρω πως της τα έφαγε όλα ο αδελφός μου. Χωρίς να πώ τίποτα γι' αυτό πρόσθεσα:
— Δεν ξέρω που βρίσκονται οι υπο- θέσεις της γιαγιάς.

Έπειτα νευρικά μ' έναν κοπτήρα. "Ας τ' αφήσουμε αυτά, κι' άς έρ- θουμε σε κάτι σοβαρότερο. Είχες κα- νένα νέο από τη Νικόλ;

— "Όχι, έδω και έξη μήνες δεν είχα τίποτα λάβει. Ζη στο Χανόι με τον άν- δρα της, γιαιτόρ του ναυτικού εν απο- στρατεία. Τον συνόδευε με θάρρος εκεί κάτω, όπως τον είχε συνοδεύσει και στο Ουέ. Μόνο έξη μήνες τα κατάφερε να ζήσει στην Τουλόν, αλλά και πάλι τα χάλασε με τους άνωτέρους του. "Ε- χει έναν τόσο άπλοτο και ανεξάρτητο χαρακτήρα, που δύσκολα μπορεί να έ- χη μία θέσι μόνιμη έξω από τις άποι- κίες.

Ο Ραυμόν διάβασε στα μάτια μου την άγωνία μου και μου είπε:
— "Όστε δεν ξέρεις τίποτα;
— Τίποτα. Μήπως ειναι άρρωστη;
— Άρρωστη; "Όχι. Ειναι όμως τρέλλι.

— Τρέλλι; φώναξα έντρομη.
— Θα σου εξηγήσω: Δίνει στον άν- δρα της σοβαρές αιτίες να είναι δυσ- αρεστημένος.
— Μήπως κι' εκείνος ειναι τέλειος;
— Δεν ειναι εκεί το ζήτημα. Ο Μπέ- ρφερ μ' άρσινε από το γραμμά του να κα- τολεύω πολλά.

— Σούγρωμε;
— Θα διαβάσει το γράμμα του. Κι' εκτός αυτού, έχει επαναστατήσει εναν- τίον του γιαιτί, λέει, ειναι αέθρημικός. Ο Μπέφερ πάλι ειναι ένας άεθρημικό μυαλό, ένας αληθινός μιγάς. "Η θα

την κόρη να ύποταξη χωρίς μουρμου- ρητά ή θα την πετάξει έξω.

— Τι λες εκεί...
— Ναι, ξέρεις που βρίσκονται αυτή την στιγμή;
— Πού;
— Στη Μασσαλία, όπου ξεμάρκα- ραν χθές, να το τηλεγράφημα.
— Πότε φθάνουν;

Νομίζω πως με πήρε ένας άνεμος και με χτυπά άλλοιπτα επάνω στα βρά- για. Γιατί η Νικόλ μου δεν με ειδοποι- ησε; Τι δυστυχίες με περιμένουν;
— Μην μου κρύβεις τίποτα. Το παιδί, ή Μαροσέλ, ειναι καλά;
— Καλά, μόνο οι δυο τους δεν ειναι καλά. Ο Μπέφερς μάλλον έχει και ύγεια κλονισμένη. Θα σταθούνε στο Βισύ.

— Νά φύγω, να τρέξω να τους βρώ.
— Κάνε όπως θές. Εγώ όμως στη- θέλω σου, θα ζήτωσαν περισσότερες βελτιώσεις προηγουμένων.

Μά αν τυραννεί την Νικόλ; "Αν της άπαγορεύει να μάς γράφει; Αυτή η σιωπή της με τρομάζει.
— Κι' αν ειναι έννοχος;
— "Ήξερα πάντοτε πως ο Ραυμόν ήταν ένας αούστηρος αδελφός, πρώτον γιατί είχαν μεγάλη διαφορά ηλικίας και δεύτερον γιατί η Νικόλ ήταν τρομερά ελκρινής και πολλές φορές τογκλω- νε τον ένοχισμό του Ραυμόν.

— Πολύ εύκολα την κατηγορείς βλέ- πω και την καταδικάζεις.
— Έγώ; Ο άνδρας της.
— Η Νικόλ ειναι τίμια, όρκίζομαι γι' αυτό.

— "Α, για μία γυναίκα μην παίρνεις ποτέ όρκο.

— Κι' ύστερα ύτι κι' αν ειναι, ειναι αδελφή σου και πρέπει νάχης κάποια έπικειπια.

— "Ισως, ίσως.

Η σκληρότητα του με πληγώνει πε- ρισσότερο. Για μία στιγμή βλέπω τη ζωή της Νικόλ σε κίνδυνο. Τι να υπο- φέρη τάχα εκεί κάτω στην μοναξιά μ' ένα τόσο δύσκολο σαν τον Μπέφερ; "Εξήντος άνθρωπος, αλλά με νευρά κατεστραμμένα από την άποικιακή ζωή. Γιατί τον άγνιψε η Νικόλ; Τι παρό- δοο πράγμα; Ο έρωτας! Το έρωτες τον έβαν κοντά στον άλλον για να έυ- πνησουν την επομένη και βλέποντας τόσο άνόμοιους τους έαυτούς των, να μησθούν τόσο θανάσιμα. Ποτέ δεν μου μίλησε η Νικόλ, δεν την άφινε η περι- φάνεια της. "Εε άλλου δεν είδα τόσο λίγο. "Ενα μήνα μόνον στην Τουλόν...

κι' εκείνο ή χαρά της που μ' έβλεπε σκέπασε όλες τις τις έννοιες. Κι' εγώ δεν τολμούσα, από δειλία, να την ρω- τήσω. Στά γραμμάτια της δεν παρ- ούσανε για τίποτα, αλλά είχε μια βα- ριά μελαγχολία. Και να που σ' όλο αυτό το διάστημα ένα βουβό όραμα διεδραματιζόταν. Κι' εγώ, σαν όλες τις μητέρες, ποθώντας να ξέρω εντυχιολί- με το παιδί μου, πίστευα πως όλα θα σιάζον με την παρουσία της κορού- λας τους. "Ισως μάλιστα και να είχα κολλασθεί από τις ευλαβικές κολα- κείες του Μαροσέλ Μπέφερ.

Γιατί, ειναι αλήθεια, ποτέ δεν είχα κανένα αισθημα ήλκισας για τον γα- μπό μου, όπως είχα για την νύφη μου. "Από που προέγεται τόξα το περιε- ργη αυτό αισθημα που μάς κάνει να μι- σούμε την γυναίκα του γυιού μας και να την θεωρούμε μία αντίπαλο, ενώ στον άνδρα της κόρης μας βλέπομε ένα στήριγμα, έναν συντροφο ώφέλιμο. Μήπως ειναι κι' έδω προαιώνια συνή-θεια ύποταξης έμπρός στη δύναμη του άνδρος; Συνήθως στο θέατρο και στα ρομάντσα παρουσιάζονται στην πεθερά που ένοχλη τον γαμπρό της κι' αυτό προκαλεί ήλιορτία. Αντίθετα ή πεθε- ρα στις σχέσεις της με την νύφη πα- ρουσιάζεται σαν μορφή τραγωδίας. Στ' αλήθεια τι αξίζει ο Μπέφερς πρώ- τη φορά ήθελα να τον σκεφθώ. "Ισως ο πυρετός και τα κλίματα των άποι- κιών να τον είχαν φθείρει.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Β'. ΜΕ ΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πού οφείλεται η διαρκώς μεγαλειτέρα επιτυχία των κοριτσιών;— Μία συνομιλία με φοιτήτριες της Φιλοσοφικής Σχολής.— «Δεν θέλουν να γίνουν όλες καθηγήτριες»— Σπουδάζουν για να συμπληρώσουν την μόρφωσή των.

Χαί... ο κ. καθηγητής έπαψε να είναι ούδτερος, σκεπτόμαστε, μα έκείνος συνεχίζει.
— ... Οι μέλλουσες αυτές κα- θηγήτριες σύντομα θα εγκαταλεί- πουν την εκπαίδευση για να παν- τρευτούν — έδω πιά αν παν- τρεύονται καθηγήτριες.
— Πράγμα λιγάκι δύσκολο, σκεπτόμαστε άφορ το γένος τους θα... τείνη να εκλείψη.
— Έπειτα από τις διαφορετι- κές αυτές ανακοινώσεις του κ. έξεταστή (πως θέζετε για την έ- χειμθεσία του να προηγή για μν- σευσισμός του κράτους) μένει ν' αναόνομα και τις άλλες «αμύτνες», τους γυνείς και τις ίδιες τις φοιτήτριες.

— Μ' έρωτάτε γιατί έστειλα την κόρη μου στη Φιλοσοφία, έ- λεγε κάποιος πατέρας. Θέλωτε μάλλον έτσι να σας έρωτα το ή- άλλο επάγγελμα καταλληλότερο για μία γυναίκα μορφωτά να της δώ. Δά σταναστρέφεται κυρίως με παιδιά κι' η άνατοφή των παιδιών ειναι το κατ' έξοχην γυναικείο έργο. "Εε άλλω, αν επιτύχη μία δημοσία θέσι, θα ζή εξασφαλισμένη μία τριμύνη έτη- σία άνάπαυ—άνάπαυ ποδνα. σπουδαιότητα κι' άπαιότητα για τον λεπτό γυναικείο όργανισμό — χωρίς να ξεχνούμε τις δεκαή- μερες Χριστουγεννιάτικες και Πασχαλινές διακοπές.
— "Όστε και την άλλη σας κόρη την προορίζετε επίσης για καθηγήτρια;

— "Αι όχι! Η άλλη δεν δείχνει την ίδια επίδοξη ανά ηρώματα και άπαιότητα, δέν ά- πάγει λόγος να συνεχίσω άνοήτως σπουδές. Νά λοιπόν μέσα σε λίγες φράσεις άπ' ενός μόν η επαγγελματική πλευρά του ζητήματος που έξηγει την πλήρη των κοριτσιών στη Φιλοσοφική Σχολή και άπ' έτερου η άφορη της «αλής ποιότητας» θα λέγαμε των φοιτη- τριών μας.

Κάθε γονεύς που δεν ειναι πάμπανος, θεωρεί καθήκον του άπαιότητα, όπως έξωρε έδω, να τελειώσει ο γυιός του το γυναικείο, άάασφον ή ένα έξωρος ή κοπέλα, άπ έξη επίδοξη στα γράμματα ή όχι. Κι' όταν πιά μετά μύριους κόπους και μύθους επιτύχουν, έπειτα από άτελείωτη χρόνια, το πολυπότητο αυτό άπαιότητα, τότε πιά θεωρούν ζήτημα φιλοτιμίας να στείλουν τον έλκικό διστάζο- τας στο Πανεπιστήμιο και για τον σκοπό αυτό έπιστρέφονται γνωστοί και άγνωστοί, μέσα και συντάσεις, φροντιστήρια και ιδιαί- τερες παραδόσεις.

Τίποτε τέτοιο δέν συμβαίνει αντίθετος με το κορίτσια. Για να φθάση το άπαιότητα του Πανεπιστημίου μία κοπέλα πρέπει να έχει καλό τροχασμένο μυαλό, ήλιο για σπουδή, θέληση για μελέτη και παρ' όλα αυτά σπάνι ένα ν' άντικειμενιστή και την αντίδραση την έξετασί- της.

Έτσι όσες παρουσιάζονται στις έισαγωγι- κές εξετάσεις μες άνοιξη, καυνούργους όδόντων σκέψης και μάς φέρει σε έπαση με τα ποικίλα ρευστά ιδών που με διάφορα συ- στήματα γυμνάζουν να γνωρίσουν τον άνθρω- πο και να έξηγήσουν τα δημοφιλέστατα του.

— "Αλλά τότε;

— Γιατί να υποθέτουμε την έπιστήμη στην άγασή ουνία ενός σχολιαστικού επωγγέλα- τος διαμαρτυρίας μία.

— Μά το όραμάτεσ άπ' όλα, έπαυαίλινε ή ποίησι, εινε να πάλειται κανείς με τον ου- νίο ενός άγαίου κορικού και να μπορέ α- αισθανή την άπαιότητα που γυμνάζει την αν- τιστήλη ήρωιστία. Ένας Παυλίστα έπεί, από την άσπρη κομψότητα, ένος αεζοδαστού, εινε νύφη σε έπαση στην, να κινήη κτήρια του τον κόσμο της άρμονίας και της όμορ- φης από άγασή στη γη μας.

— "Ολα αυτά εινε όρατα βέβαια, να έξ ίσον όραμα και έπαυαίλινε εινε να βλέπει κανείς τον έθελοντισμό αυτόν των κοριτσιών όταν μιλούν για τον πόθο που έχουν να μορφω- θούν, κι' όσον έπαυαίλινε για την έπιστήμη τους πως δέν την βλέπουν άπλως σαν μία ζή- νη για να βγάζουν λεπτά, μα πώ κατά βά-θος τους άρεσει, τους και χωρίς ο ίδιος να το νοιώθουν, γιατί εινε ή μόνη που παρ- λήλως προς την άσπρη σκέψη, παραλήλως προς την έρη και πρακτική γνώση, άρσινε μία μικρή θεοσύνη για τον κόσμο της φαν- τασίας και της καρδιάς.

— "Αν κι' αν πέσουν τα ποικίλα κι' αν πάρομα- νάρονται τα μηνύματα από την ποθητή άκραγισία, έγώ δεν θα πάγω ν' άρμενί- σο πρός το ήλιό σου...

— "Όστε... έπαυαίλινε.
— "Όστε ή φοιτήρις μας δέν θα μάς δώσει ένα μέσον διοικητικού που μύριο λόγο τυ- γαίοι και έξωτεριοι μπορούν να άχρηστεύ- σουν, αλλά θα μάς παράσχη τη μόρφωση που θάνε παντοτεινό κι' αναγκαίο κτήμα μας, θα καλλιεργήση το μυαλό και τη σκέψη μας και θα μάς κάνει ανθρώπους που έξωρον να έαυτήσουν το καλό και να θηγάσουν το κα- ραίο, που έξωρον να σκεφθούν και να κρί- νουν.
— "Όστε ή προτίμησι στη φιλολογία όφεί- λεται στον πόθο μιας γυναικας άνοήτους μο- ρφώσεως;
— Φυσικά, άσπαίλινε μία άλλη. Εινε έξ άλλου ο κλάδος που άναποκαλύπτεται καλύτε- ρα στη γυναικεία ψυχολογία που άπεχθά- νεται την πεζότητα των πρακτικών γνώσεων και που θεωρείται τοξός άφρημήμονος άρνήσε- ς.

Στα γυμνάσια, προσβέη μία άλλη, μόλις μάς μισούσαν την πόρτα που μάς ά- φησε μάλλον να μα- τεύουμε παρά να δοίμε τους θησαυρούς της άρχαίας λογοτε- χνίας και ειναι φη- σική ή λαγύρα που μάς κεντρίζει να τους γνωρίσουμε κα- λύτερα. Ειναι όμορφη να μπορέ κανείς να νοιώθι μόνος του άπ' εσθίας και με μέσα δικά του την ώμαρ- φιά που σε κάθε πα- ραστασιακή λέξη του κλείνει ο γέρο "Ο- μηρος.

Στα φροντίζω. Μά το λατινικά με το bus και με το bari δέν σας τρομάζουν; — Τι σημαίνει άν ειναι καμιά; Μή- πως τα άγγλικά ειναι πιο εύγη; Κι' έπειτα πώς να τραγουτά τις βασιλίες γλώσσες του, ποιός μπορεί ν' άνοήση την όμορφη άνοήση την όμορφη ένος "Οράσιου και τη μεγαλοπρέπεια ένος Βιγιλίου; "Η φιλο- λογία καλλιεργεί μέ- σα μας το αισθημα του όφους και μάς κάνει να νοιώθουμε σπινθηρά την άνοή- σια ενός άριστού γημάτος, που πάλι μο- νάα συγκραμένη δέ- αιασφάτισται, έγώ ά- σπασμένη.

— "Αλλά τότε;

— Γιατί να υποθέτουμε την έπιστήμη στην άγασή ουνία ενός σχολιαστικού επωγγέλα- τος διαμαρτυρίας μία.

— Μά το όραμάτεσ άπ' όλα, έπαυαίλινε ή ποίησι, εινε να πάλειται κανείς με τον ου- νίο ενός άγαίου κορικού και να μπορέ α- αισθανή την άπαιότητα που γυμνάζει την αν- τιστήλη ήρωιστία. Ένας Παυλίστα έπεί, από την άσπρη κομψότητα, ένος αεζοδαστού, εινε νύφη σε έπαση στην, να κινήη κτήρια του τον κόσμο της άρμονίας και της όμορ- φης από άγασή στη γη μας.

— "Ολα αυτά εινε όρατα βέβαια, να έξ ίσον όραμα και έπαυαίλινε εινε να βλέπει κανείς τον έθελοντισμό αυτόν των κοριτσιών όταν μιλούν για τον πόθο που έχουν να μορφω- θούν, κι' όσον έπαυαίλινε για την έπιστήμη τους πως δέν την βλέπουν άπλως σαν μία ζή- νη για να βγάζουν λεπτά, μα πώ κατά βά-θος τους άρεσει, τους και χωρίς ο ίδιος να το νοιώθουν, γιατί εινε ή μόνη που παρ- λήλως προς την άσπρη σκέψη, παραλήλως προς την έρη και πρακτική γνώση, άρσινε μία μικρή θεοσύνη για τον κόσμο της φαν- τασίας και της καρδιάς.

— "Αν κι' αν πέσουν τα ποικίλα κι' αν πάρομα- νάρονται τα μηνύματα από την ποθητή άκραγισία, έγώ δεν θα πάγω ν' άρμενί- σο πρός το ήλιό σου...

— "Όστε... έπαυαίλινε.

— "Όστε ή φοιτήρις μας δέν θα μάς δώσει ένα μέσον διοικητικού που μύριο λόγο τυ- γαίοι και έξωτεριοι μπορούν να άχρηστεύ- σουν, αλλά θα μάς παράσχη τη μόρφωση που θάνε παντοτεινό κι' αναγκαίο κτήμα μας, θα καλλιεργήση το μυαλό και τη σκέψη μας και θα μάς κάνει ανθρώπους που έξωρον να έαυτήσουν το καλό και να θηγάσουν το κα- ραίο, που έξωρον να σκεφθούν και να κρί- νουν.

— "Όστε ή προτίμησι στη φιλολογία όφεί- λεται στον πόθο μιας γυναικας άνοήτους μο- ρφώσεως;

— Φυσικά, άσπαίλινε μία άλλη. Εινε έξ άλλου ο κλάδος που άναποκαλύπτεται καλύτε- ρα στη γυναικεία ψυχολογία που άπεχθά- νεται την πεζότητα των πρακτικών γνώσεων και που θεωρείται τοξός άφρημήμονος άρνήσε- ς.

Στα γυμνάσια, προσβέη μία άλλη, μόλις μάς μισούσαν την πόρτα που μάς ά- φησε μάλλον να μα- τεύουμε παρά να δοίμε τους θησαυρούς της άρχαίας λογοτε- χνίας και ειναι φη- σική ή λαγύρα που μάς κεντρίζει να τους γνωρίσουμε κα- λύτερα. Ειναι όμορφη να μπορέ κανείς να νοιώθι μόνος του άπ' εσθίας και με μέσα δικά του την ώμαρ- φιά που σε κάθε πα- ραστασιακή λέξη του κλείνει ο γέρο "Ο- μηρος.

Στα φροντίζω. Μά το λατινικά με το bus και με το bari δέν σας τρομάζουν; — Τι σημαίνει άν ειναι καμιά; Μή- πως τα άγγλικά ειναι πιο εύγη; Κι' έπειτα πώς να τραγουτά τις βασιλίες γλώσσες του, ποιός μπορεί ν' άνοήση την όμορφη άνοήση την όμορφη ένος "Οράσιου και τη μεγαλοπρέπεια ένος Βιγιλίου; "Η φιλο- λογία καλλιεργεί μέ- σα μας το αισθημα του όφους και μάς κάνει να νοιώθουμε σπινθηρά την άνοή- σια ενός άριστού γημάτος, που πάλι μο- νάα συγκραμένη δέ- αιασφάτισται, έγώ ά- σπασμένη.

— "Αλλά τότε;

— Γιατί να υποθέτουμε την έπιστήμη στην άγασή ουνία ενός σχολιαστικού επωγγέλα- τος διαμαρτυρίας μία.

— Μά το όραμάτεσ άπ' όλα, έπαυαίλινε ή ποίησι, εινε να πάλειται κανείς με τον ου- νίο ενός άγαίου κορικού και να μπορέ α- αισθανή την άπαιότητα που γυμνάζει την αν- τιστήλη ήρωιστία. Ένας Παυλίστα έπεί, από την άσπρη κομψότητα, ένος αεζοδαστού, εινε νύφη σε έπαση στην, να κινήη κτήρια του τον κόσμο της άρμονίας και της όμορ- φης από άγασή στη γη μας.

— "Ολα αυτά εινε όρατα βέβαια, να έξ ίσον όραμα και έπαυαίλινε εινε να βλέπει κανείς τον έθελοντισμό αυτόν των κοριτσιών όταν μιλούν για τον πόθο που έχουν να μορφω- θούν, κι' όσον έπαυαίλινε για την έπιστήμη τους πως δέν την βλέπουν άπλως σαν μία ζή- νη για να βγάζουν λεπτά, μα πώ κατά βά-θος τους άρεσει, τους και χωρίς ο ίδιος να το νοιώθουν, γιατί εινε ή μόνη που παρ- λήλως προς την άσπρη σκέψη, παραλήλως προς την έρη και πρακτική γνώση, άρσινε μία μικρή θεοσύνη για τον κόσμο της φαν- τασίας και της καρδιάς.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Μηχανήμα προς καταμέτρηση του μεθυστού

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ θα μας εκπλήτσουν διαρκώς. Τελευταίον ανέκδοτον ένα μηχανήμα διά να καταμετρήσει το... μεθύσι!

Είναι ένα είδος μπουκάλι που μέσα του είναι ο υποψήμιος μεθυσμένος. Εάν το αέριον που περιέχει το μπουκάλι αλλάξει χρώμα, ο άνθρωπος είναι μεθύμενος. Το μηχανήμα αυτό έχει ενδυναμώσει τους Αμερικανούς τόσο που πολλοί διερωτούν αν πρέπει να απογοητευθεί ή να πιστέψει, γιατί με το να θέλουν να το δοκιμάσουν όλοι καταστάτη προμηθευτής επικινδύνουν: Πρέπει προσηγορικά να μεθύσουν!

— Η γυναίκα με το σφύρι

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ Ιστορία που συνέβη στην Αγγλία.

Σε ένα σχολείο εισήγαγε μία γυναίκα άγρι-μένη κρατώντας στο χέρι της ένα πλάσιο σφύρι.

— Πού είναι η μίς Νταίβις; φωνάζει.

— Η διδασκάλα-σα μίς Νταίβις απειθεί να κρυφεί κ απανταχούμνη.

— Η διευθύντρια λέ-

γει στην θυροβόθρ έπισκέπται:

— Περσέτε στο γραφείο μου, κυρία, θα έξη-

γρηθούμε να είκαμε.

— Ποτέ! Έφερα το σφύρι μου! Θα το χρησι-

μοποιήσω! Α! Θα ιδίστε! Ο γυός μου έβρισκε το πανταλόνι του.

— Αλλά, η μίς Νταίβις δεν είναι τίποτα γι' αυτό!

— Μπορεί, αλλά εγώ δεν θα φύγω πριν κτυπή-

σω το κορμί που άσπασε του παιδιού και έσχι-

σθηκε το πανταλόνι του γυού μου!

□ □ □

— Ο Κουρτελίν και ο δικαστικός κλητήρ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ο Γάλλος Κουρτελίν έλαβε από ένα δικαστικό κλητήρα μία έπιστολή με την ό-

ποιον του ζητούσε ένα πάλι μικρό ποσό με την ό-

ποια έπρεπε να πληρώσει για την άσκηση της

δικαιοσύνης. Ο Κουρτελίν απάντησε:

«Κύριε,

Είς απάντησιν της έπιστολής σας, σπεύ-

δω να σας έμβασω το δεικνύμενον ποσό των

πέντε φράγκων και έξιγinta λεπτών.

Ευχαριστήσθε, που

καταβάλλετε την άσκηση της δικαιοσύνης, που

έτσι πολύ διά της έπιστολής του ταχυδρομίου,

βρίθι άλλως θα έπρεπε είν την ανάγκη να υπο-

βάλω έναντιν σας μίλην επί αίτημακερδής.

Μετα των χαρισμάτων μου

Γάλλος Κουρτελίν

□ □ □

— Ραδιοφωνικά

Ο «ΣΠΗΚΕΡ» του ραδιοφωνικού σταθμού μίς

Παρισινής έφημερίδας Λουί Λορού, έγινε τελευταίως

πατέρας. Απευθύνει πούς φίλους του το ακόλου-

θον «φαι-πέρ»:

«Γιέρζα - Σωβαν-

φουσσά». Την 31 'Οκτωβρίου

1931, ώρα 9.15 έγινε

τις το Παρίσι η πρό-

τή και μοναδική εκ-

πομπή του έργου

«Φουσσά» που

συγγραφέας του

είναι ο Λουί Λορού εν

σάρμασιν με τη γυ-

ναίκα του Ζερμαίν

(οικογενείας Μπασ-

τάν).

Οι συγγραφείς του

εργού, προσηγορικά έν νέον έργον του όποιου

ο τίτλος δεν έξελξε άκωχη, όα όα τον άνακοι-

νώμενον κατά την προσηγή έκπομπή.

Υ. Γ. Ο πομπής άκούσεται έν τέλει κατα-

στάσει.

□ □ □

— Να μοιγεύετε με μιά ύπουλό-λα... σελτζ

ΕΙΣ την 'Ιταλίαν Έκδωσιν της Μηχανικής φά

ρουσιώσθησαν διάφοροι έρευνήσεις πρακτικής φύ

σεως, άλλως περιεργάσονται. Μία από αυτές είναι

και η έξη: Το άερσιφως δεν είναι δυνατόν να τ

έχουν έντονα αέ σπιντα μερών αεροσκάφους, όστε

να το χρησιμοποιούν και να μοιγεύονται. Διότι το

Γυναίκες της Μπούρμα στο Λονδίνον

Οι δύο περίφημες αυτές γυναικες είν, οι περίφημες «γυναίκες-καυλοπορδά-λεις» της Μπούρμας (Βρετανική 'Ινδία). Λέγονται έτσι από τον τεράστιο μακρύ λαμό τους. Οι δύο παράξενες αυτές γυναίκες βρίσκονται αυτές τις ή-μέρες στο Λονδίνο και προκάλουν την περιέργειαν των Λονδρέζων. Όπως βλέπετε, αυτή την στιγμή πίνουν απολαυστικότητα την μπόρα τους.

ΜΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Είς τα όμάματα του Καλλόρ (της Νοβόρας έν 'Ιταλία) ένας κυνηγός έπιή-γωσε με δύο Βολάξ ένα άει-δέα, ό όποιος μη δυνάμενος να πετάξη, έκώθησε σε μιά πέτρα. Όταν όμως ό κυνηγός έπληρώσε διά να τον συλλάβη, όπείσθη έπίθεσιν δύο μεγάλων αετών, οι όποιοι τον κατέβησαν, διότι το έδικανόν του ήτο κενόν και δεν ήμπούσε να εύρη καϊόν να το γεμίση εκ νέου. Το έχρησιμοποίησεν ως ρόπαλον, άλλα ματαίωσεν. Η λύσσα των όρνέων υπήρξε τοιαύτη, όστε κατέπεσε λιπώμενος και αϊμόφυτος. Όταν συνήλθεν, ό άει-δέας είχαν εξαφανισθή.

Η Ντανιέλ Νταρριέ και οι 'Αμε-ρικανοί

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΝ πός η Ντανιέλ Νταρριέ έ-φυγε για το Χόλλυγουντ, όπου την έζητησαν για να παίξη στον κινηματογράφο. Λοιπόν φαίνεται πός δεν είναι το-χαριστήμνη. Άρ-νήθηκε το «σενά-ριο» που της πρό-τειναν, και έζηλω-σε πός δεν θα παίξη, παρά όπώ-δρους που θα κα-θάρησιν αυτή ή έ-δω. Οι 'Αμερικανοί έχουν μείνει κ α τ ά ληκτοι. Πώς Μία μικρή Γαλλίδα την σκε-πάσαν με χρυσά-φι και αυτή δεν θέλει να παίξη, ότι θήσπε, όπωσδήποτε και με όποιονδήποτε!

Αυτό δεν μπορεί να το καταλάβουν. Άφού την πληρώνουν τόσο πολλά!...

Άλλά η Ντανιέλ Νταρριέ έπιμένει. Έννοει να κάνει αληθινή τέχνη. Μπράβο Ντανιέλ!

□ □ □

— Η ζελή του καθηγητού Γικκάρ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Πικκάρ άνήγειλεν, ότι εγκα-τολείπων την στρατοφωσίαν, θα άρσασθ ής

την μέλτην του βυθού της θαλάσσης Τελευταίας

εις το Παρίσι

έδωχεν

τους

αντιπροσώπους

του Ίνσου και

προσέφερε

εις

όλους ένα πο-

τήρι ποτό ένν

ό ίσως δεν ή-

πτε παρά μό-

νον νερό. Και

έπειθ όλοι έ-

ξέφρασαν την

έκπληξιν των, τότε είπε:

Σε όρος 15.000 μέτρων, δεν ζαλίζομαι πο-

τέ, αλλά ένα ποτήρι κρασί μπορεί να με κάνει να

τά. Ίδω όλα άναπόδο.

Τότε ένας ύμνοστογράφος το άπήνησε:

— Κύριε καθηγίτη, έχω μιά ιδέα! Μία φορά

που θα βρίσκεσθε στην στρατοφωσίαν, πιείτε ένα

ποτήρι ποτό και κάντε μας έπειτα μία περι-

γγραφή: «Ίδω είδα, από τα ύψη του ούρανού τη

γή άναπόδο!». Τι άφροσ μοιρολόι!

□ □ □

— Ο ποτηρός Σουλτάνος

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ Μουλέ-Χαφίντ, μιλούσε μιά

μέρα, πριν η Γαλλία καταλάβει το Μάρκο, με

ένα διαπλωστή που προσπαθούσε να έγκαταστήση

το «χολόδο

π ροτεκτορίσθ

και έπαινοσε

τη χώρα του.

Η Γαλ-

λία, έλεγε, εί-

ποι ή πιο ό-

ραία χώρα του

κόσμου, ή πιο

πλούσια, ή πιο

καλά κυβερ-

νομένη... Το

κλίμα της εί-

ποι εύχρηστο,

το έδαφος εύ-

φορ, οι πόλεις

Με άν ή χώρα σας είναι τόσο θαυμασία,

άπλητηνεν ό Μουλέ-Χαφίντ, τότε τί γυρνείτε έ-

δώ, στο πτωχό μας Μάρκο;

□ □ □

— Ο Καρδινάλιος «Στάρ»

Ο ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ άρχιεπίσκοπος Παρισίαν,

Παναγιώτατος Βερνιέ, όπείσθη για πρώτη φορά

σε έκδομωτική φώτα του κινηματογραφικού

σινεμά και άπέ-

σθ να τον κινημα-

τογραφίσουν εις

την Ζαφίλλια. Η-

κολούσθη τός ό-

ποδίζεις του όπε-

ρστήρ με θαυμα-

σίαν κατανοήσι

της κινηματογρα-

φικής τέχνης, και

άφού έτελείωσε

την άνάγκησιν του

λόγου του, έπε οικομίζοντας το μέτωπό του και

χαμογελώντας:

— "Α! Δεν κάνω καθόλου για «άσπής»! Και

όμως, τί κρίμα! Οι άσπες είναι τόσο κοντά στον

ουρανό!

□ □ □

— Για να μαθαίνετε

— Η Βασίλισσα της 'Ιταλίας Μαργαρίτα είχε

ένα μαγική για την κατασκευή του όποιου είχαν

εργαστή τρεις εργάτες επί είκοσι άκόκληρα χρό-

νια! Το μαγική αυτό ήσαν από μεταλλή και ήπο-

ρούσε να χωρίση μέσα σε μιά δοκιμήλθρα.

— Στο Θιβέτ όμα σπυκώσις της γροβιάς του

και βγάλλει έξω τη γλώσσον του, σημαίνει ότι

χαμρτά εγγενώς και φιλοφρόνουν.

— Τον καυρό που ή Κίνα ήσαν άκόμη ήνωμένη,

ή ίδιαίτηρ άκολούσθη της αυτοκρατορίας άπει-

λείτο από 500 άτομα. Από αυτά τα 30 ήσαν έπί-

σημια άνθρωποι της Ασίας, 30 ρωσσοφόροι,

75 στρατόλαιο, 60 μόνον, 50 έρεις κλπ.

— Από τούς 265 Πάπες που έχουν άνεβή ως

τα σήμερα στον θρόνο του Βατικανού, οι 195

ήσαν 'Ιταλοί, 15 Γάλλοι, 13 'Ελληνες, 8 Σύνιοι,

7 Γερμανοί, 2 'Ασριακοί, 2 από την Ζαφίλλαν, 3

Δουμαίοι, 1 'Αγγλος, 1 Πορτογάλος, 1 'Ολλαν-

δός, 1 Σουηδός και 1 Κρητικός.

— Το αλφάβητο της Χριστιανικής γλώσσας έχει

μόνο 12 γράμματα. Το μεγαλύτερο δε άλφα-

βητο όλων των γλωσσών του κόσμου είναι των

Τατάρων. Έχει 202 γράμματα.

ΟΙ ΚΑΜΕΛΙΕΣ... ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ

Γιατί ό Δουμάς έκαμε την ήρωίδα του να προτιμήση τις καμέλιες από όλα τα άλλα άνθη;

“ΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΧΩΡΙΣ ΨΥΧΗ”,

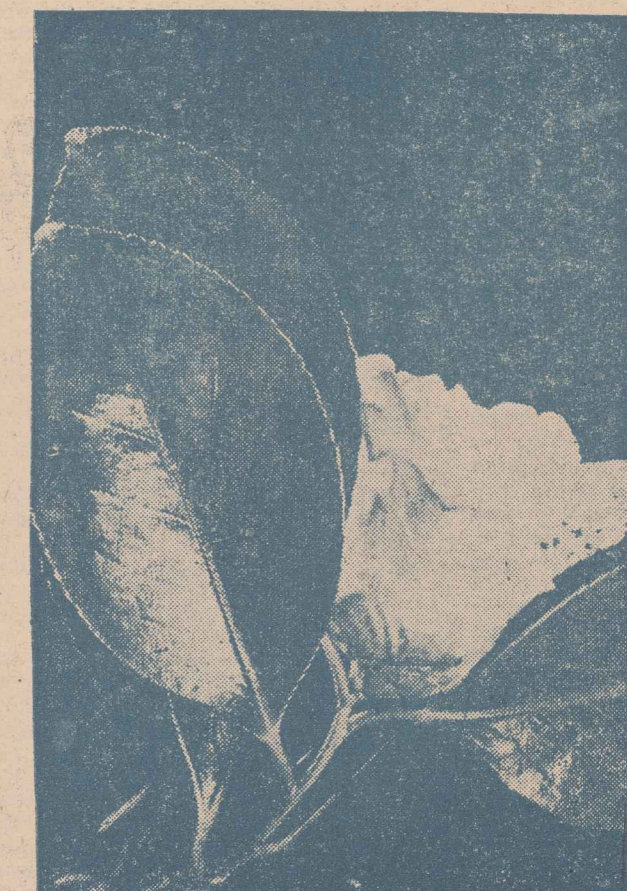
ΠΟΤΕ δεν είδα την Μαργαρίτα Γκατιέ να φο-
ρη άλλα λουλούδια έκτός από καμέλιες.
Στο κατάστημα της αθηοναλίδος της, κυρί-
ας Μπερζόν, την είχαν έπινομάσει γι' αυτό
«Κυρία με τας Καμέλιες» και το διέτηρεσεν αυτό το
έπωνμα, γράφει ό 'Αλέξανδρος Δουμάς για την περι-
φημον ήρωίδα του. Δεν άναπόδωσεν κανένα άλλο λου-

1) 'Ανάμεσα στα βασιμωσάνια φύλλα βρίσκονται τα μπουμπού-
κια της καμέλιας. Το έξωτικό αυτό λαλούδι κατάγεται από
την 'Ιαπωνία και την Κόρεά όπου, πάντα πράσινο δένδρο, φθά-
νει το ύψος 35 έως 40 ποδών.

λούδι, «Είπε περιττό να μου στείλετε άλλα άνθη. 'Η
μερομυρία τους μ' άρρωσταίνει». Γιατί ό συγγραφέας
έκλεγε αυτά άκριβώς τα άνθη για την ήρωίδα του,
την άσπυχουμένη Μαργαρίτα; Γιατί άκόμα και στον
τάφο της την στέλλει με λευκές καμέλιες:

— Για μίς ή καμέλια δεν έχει κοιμωιά συμβολική δύ-
ναμι. 'Αν όμως σκεφθώμε τις ιδιότητες της, τότε υπο-
τί να έννοήσωμε τον συγγραφέα. Λοιπόν ή καμέλια...
έδώ, άλήθεια, μπερδεύομαι κιόλας. Γιατί, δεν γράφο-
με καλλίτερα «καμέλια» με δύο λ, σύμφωνα με το λα-
τινικό όνομα 'Καμείλλια» που της έδωσε ό μεγάλος
φυτοδόμος Λιννέ εις άνάμνησιν του πάτερ 'Καμείλλου

2) Το άνθος προβάλλει από το μπουμπούκι και τα τρυφερά του
φύλλα σ' όλες τις σκέλες των χρωμάτων, από άσπρο ως κόκ-
κινο, μοιάζουν σάν από όπρελεπτή, διαφανή πορσελάνη.

που την έφερε στα 1738 από την 'Ιαπωνία στην Εδώ-
πη; 'Αλλά άναφέρεται κι' ένα άλλο έπωνμα στην Ιστο-
ρία του έξωτικού αυτού άνθους. Πολλοί ισχυρίζονται
πως είνε ένας άλλος, επίσης καλάνθηρος, ό Ζ. Καμέλι,
που το έφερε κατά τον 17ον αιώνα από την 'Ασία.
“Ετσι έχομε ένα Καμείλλο έναντιν δύο λάμδα... Μπορεί ό
μινως ένα λάμδα έναντιν δύο λάμδα... Μπορεί ό
μινως να πρόκειται και για το ίδιο όνομα ναυπηγένο με
να διαφορετικά. Είνε τόσο χρόνια
από τότε!... Άς γράψωμε λοιπόν
καμέλια με ένα λάμδα... Και
τόρα άς δούμε τις εχθροστές
ιδιότητες του γαπωνί'ζκου αϊ-
τού ρόδου: “Ανή που τα φύλλα
τους είνε λεπτά σάν διαφανής πορ-
σελάνη και έχουν όλη τη σκόλα των
χρωμάτων από το λευκό ως το κόκ-
κινο. Προσέτε τι άπολής άσπυχρά-
σεις... Και το άνθος αυτό, το λευ-
κορρόδινο, ανάμεσα σε βαθυπρά-
σινα φύλλα... Μιά έξωτική, μιά
γοητευτική άμορφιά που «χει αό-
νο μιά έλλειψη: Δεν έχει εσω-
διά. “Ενα λαλούδι χωρίς ψυχή.
Αυτό ίσως έκανε τον Δουμά να
στολήση την ήρωίδα του μωδιστο-
ρηλατάς του μ' αυτό το λαλούδι.
“Ηταν μιά γυναίκα από έ-
κείνες που ή άμορφιά τους συν-
κλονίζει τις αισθήσεις — που που-
λούν όμως την άγάπη τους...
“Εμείς όμως έξηγοούμε την ‘λ-
λειψη της ευωδίας της αλλοιούρ
καμέλιας είνε για μίς ένς
σιωπηλό, άγνό, ίσως κάπως
ψυχρό άνθος, που εύχαστεί
τά μάτια μας και μίς κάνει
να άνειρευώμεθα ένα έξωτικό
κόσμο, που ίσως δεν θα ή-
δούμε ποτέ...”

Για τις καμέλιες ύπάρχουν
στην 'Ιαπωνία πολλές άρά-
δες παραδόσεις. 'Ιδου μερ-
κές:

“Όταν μιά Γαπωνί'ζα θέ-
λει να φανερώση σ' έναν νέ-
ον πως τον άγαπά, του στέλ-
νει μιά ώρασινα άνοδόσθη ά-
πό κόκκινες καμέλιες.

“Όταν, όμως θάλη ν' ά-
ποκρούση τις έρωτικές άκ-
δηλώσεις ενός ένοχλητικού
νέου, τότε φορεί στο κορσί-
ας της λευκές καμέλιες που
στην άφωνη γλώσσα τους
σημαίνουν άποστροφή και
μίσος. ‘Αλλά και στο γάμο

“Όταν μιά Γαπωνί'ζα θέ-
λει να φανερώση σ' έναν νέ-
ον πως τον άγαπά, του στέλ-
νει μιά ώρασινα άνοδόσθη ά-
πό κόκκινες καμέλιες.

“Όταν, όμως θάλη ν' ά-
ποκρούση τις έρωτικές άκ-
δηλώσεις ενός ένοχλητικού
νέου, τότε φορεί στο κορσί-
ας της λευκές καμέλιες που
στην άφωνη γλώσσα τους
σημαίνουν άποστροφή και
μίσος. ‘Αλλά και στο γάμο

“Όταν μιά Γαπωνί'ζα θέ-
λει να φανερώση σ' έναν νέ-
ον πως τον άγαπά, του στέλ-
νει μιά ώρασινα άνοδόσθη ά-
πό κόκκινες καμέλιες.

“Όταν, όμως θάλη ν' ά-
ποκρούση τις έρωτικές άκ-
δηλώσεις ενός ένοχλητικού
νέου,

Το αϊνιγμα της γυναίκας

80N

Το ιατρό P. VACHET

ΕΚΤΟΣ από τους τύπους τους συμπεριφορικούς, υπάρχουν και άναμικτοι τύποι: οι άστοιχοι. Νά πως τους περιγράφει ο δόκτωρ Γκιγιώμ: «Πάντοτε έξω από τα πράγματα, επιπρασμένοι με το παραμικρό, είναι αίσιοδοχοι και έχουν μια χαρά αδικαιολόγητη. Η προσοχή τους δεν βαστά πάλι για τίποτα. Ένθουσιάζονται με μια ιδέα, με ένα πρόσωπο ή μια εργασία, αλλά γρήγορα αλλάζουν κατευθύνσεις, σκέψεις, γούστα. Σε μια στιγμή ενεργητικότητα, παύση, προθυμία, εργασία, πάλι, αλλά δεν αργούν να πέσουν σε νυχτερινά και κόπωση. Υποφέρουν από ήπια υπεραισθησία, το κάθε τι τους θίγει ψυχικά, και το ελάχιστο που θα λεχθεί τους πληγώνει και τους περπατάει και το παίρνουν για τον εαυτό τους. Αντίθετα, κάθε καλωσύνη και πείραξη απέναντί τους τους γίνεται χαρά και ευγνωμοσύνη, και πολλές φορές αναπούν με πάθος κι αυτούς τους κολάκους των.»

Οι άνθρωποι αυτοί ζουν σύμφωνα με τις παραδοσιακές τάσεις τους, αίσιοδοχοι ή απαισιοδοχοι. Σ' αυτή την κατηγορία κατατάσσονται και οι γυναίκες οι λεγόμενες ιδιοτροπές.

ΣΕΞΟΥΑΛΙΣΜΟΣ

Όλη η σεξουαλική ζωή της γυναίκας κυμαίνεται από τις εσωτερικές εκκρίσεις της ωοθήκης. Το πλθος των εκκρίσεων αυτών και οι διάφοροι ρόλοι που παίζουν, έχουν γίνει μόλις τελευταίως γνωστοί από την επιστήμη.

Η ωοθήκη περιέχει θυλάκια, μέσα στα οποία βρίσκονται τα ωάρια. Ενώ όμως η γονιμοποίηση ανδρική ύλη δημιουργείται συνεχώς, τα ωάρια των γυναικών δεν εναρμονίζονται κατά διαρκείαν της ζωής. Εξορίζονται μέσα στην γυναίκα σε περιορισμένο αριθμό, σαν μια προμήθεια δοσμένη με την γενεά και εξαπλώνονται σιγά σιγά κατά το διάστημα της ζωής, με την ηλικία ωριμάνει τους.

Με την εφηβική ηλικία, κάθε μήνα, ένα ωάριο βγαίνει από το θυλάκι και το διατμήνεται σε δύο μέρη. Το ένα μέρος, που ονομάζεται κίτρον, γίνεται με την γενεά και εξαπλώνεται σιγά σιγά κατά το διάστημα της ζωής, με την ηλικία ωριμάνει τους. Το άλλο μέρος, που ονομάζεται κίτρον, γίνεται με την γενεά και εξαπλώνεται σιγά σιγά κατά το διάστημα της ζωής, με την ηλικία ωριμάνει τους. Το κίτρον όμως γίνεται όταν το ωάριο δεν γονιμοποιηθεί. Εάν όμως γονιμοποιηθεί, τότε το κίτρον σώμα εξακολουθεί να υπάρχει κατά το διάστημα της εγκυμοσύνης.

Το θυλάκιο και το κίτρον σώμα εξακολουθούν να υπάρχουν με μεγάλη σπουδαιότητα.

Κατά τις ημέρες που πρόκειται να πέσει το ωάριο, το θυλάκιο αλλάζει και εκκρίνει μέσα στο σώμα ένα προϊόν που λωπρέν τον οργανισμό και προκαλεί ορισμένες γνωστές ψυχικές και σωματικές ανάγκες. Το κίτρον σώμα εκκρίνει επίσης διάφορες ύλες, τις οποίες οι φυσιολόγοι σήμερα έχουν ξεχωρίσει. Η μία εξηγεί τον οργανισμό, η άλλη κανονίζει την τοποθέτηση του εμβρύου στον πλακούντα, μια άλλη εμποδίζει την σύγκρουση ωρίμανσης και νέου ωαρίου. Αυτός ο ίδιος οργανισμός δεν είναι άπλοος και μόνο οργανισμός στερείται σ' αυτό το μητρικό αίμα, είναι και άδην.

Μαζί με την εφηβική ηλικία παρουσιάζεται και η περίοδος με την πύση του ωρίου ήδη ωρίου. Η παύση των εμμήνων πραγματοποιείται όταν εξαντληθεί η προμήθεια ωαρίων που περιέχονται οι ωοθήκες.

Δεν είναι δικός μου ρόλος να σας εξηγήσω πως γίνεται η γονιμοποίηση. Εγώ αφού σας έδειξα τις αναγκαίες και στοιχειώδεις αυτές φυσιολογικές γνώσεις, θα έπαυσα στον ψυχολογικό μου τομέα και στις εκδηλώσεις του.

Η πιο απλή και φυσική γνώση που μπορεί κανείς να σχηματίσει στον όφωρο το σεξουαλικό ζήτημα, είναι ότι αυτό πραγματοποιείται κατά την εφηβική ηλικία της νέας και είναι ζωηρότερο τις ημέρες που προηγουμένως της πτώσεως του ωαρίου, γιατί τότε, όπως είδαμε, γίνεται η εκκρίση του θυλάκιου. Στά ζωά η σεξουαλική ενέργεια δεν φαίνεται να είναι περιοδική, και αυτό τους καταλογίζεται ως πρόνομο.

«Μάθετε ν' αγαπάτε»

80N

Το Ακαδημαϊκό ABEL BONNARD

ΕΝ ΘΕΛΩ για κανένα λόγο να υποστηρίξω πως όλα τα έρωτα είναι αλάσθητα. Όταν μιλά κανείς για τον έρωτα κινδυνεύει να γίνει η πολύ κυνική ή πολύ αισθηματική, γιατί είναι ένα θέμα που συγχρόνως υποφέρει και από την τριφυρία και από την σκληρή του πλευρά.

Εάν τότες και τότες γυναίκες, μας δίνουν την εντύπωση πως θα μπορούσαν να γίνουν κάτι άλλο απ' ό,τι είναι, αυτό δεν οφείλεται στον πλούτο που έχουν μέσα τους, αλλά στο άριστο που κλείνουν. Βάζουμε τα δειρά μας μέσα στο κεφάλι τους. Όταν εργάζονται προς εμάς τις βλέπουμε στολισμένες με κάτι το ανεπίσημο, κάτι το μικροβίολογικό (Για μετά την έσπερμη της στο σπίτι μας χάνει την εσοπία που φέρνει στα στολίσια της όταν ήρθε. Οι γυναίκες πιστεύουν πάντα πως είναι άδεις καλύτερης τύχης, κι αυτό τις χάνει. Οι γυναίκες πιστεύουν πάντα πως είναι άδεις καλύτερης τύχης, κι αυτό τις χάνει. Οι γυναίκες πιστεύουν πάντα πως είναι άδεις καλύτερης τύχης, κι αυτό τις χάνει.

Όπως δή η μετρίτης των ανθρώπων έγκειται στο να πιστεύουν τον εαυτό τους άδεις καλύτερης τύχης, έτσι η μετρίτης των γυναικών βρίσκεται στο ότι θεωρούν τον εαυτό τους άδεις για περισσότερη ευτυχία. Οι άνδρες συνήθως, σαν φιλοδόξοι περισσότερα για την σταδιοδρομία τους και οι γυναίκες για τον έρωτα. Αυτό το είδος οι γυναίκες χαιρόνται τον έρωτα χωρίς να τις συνεπαίρνει.

Και όμως όλα αυτά δεν εμποδίζουν να παρουσιάζουν οι γυναίκες την ζωή τους χωρίς να βρουν την ευκαιρία να γνωρίσουν τι κρύβουν μέσα τους και πως μπορούν να βγάλουν στην επιφάνεια τόσες χάρες που κρύβονται μέσα τους βαθιά. Γι' αυτό η τύχη των γυναικών κλείνει κάπως μελοχολία.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

Αντίθετα, οι άνδρες, που είναι πιο λογικοί, κατά την όποια του σπασίμου του καρεφθ; που εναντίον του οποίου έγιναν τα εμψύχιας είς βέβαιον θάνατον.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ

«ΚΑΛΟ ΜΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΙ!» Η ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑ ΒΕΝΤΕΤΤΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΚΟΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΑΝΣ ΛΥΝ

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ έχει διασημοποιηθεί περισσότερο απ' όλες τις πόλεις του κόσμου. Κατά τη γνώμη μου όμως δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά ένας άνθρωπος που ν' αγαπά πολύ τον εαυτό του και πολύ άσχημα σε τρόπο ώστε η φλόγα του αισθηματικού του να χάνεται μέσα σε μια θλίψη άδικανόνητα.

Η ανάγκη που πολλοί άνδρες αισθάνονται για μια γυναίκα συνδέεται με τόσο λίγη περιέργεια για το τι είναι που λέγε κανείς πως στο κέντρο της είναι ένας υπάκουος με άσφοδρα. Την χάνουν κατακτώντας την, την επιθυμούν εγκαταλείποντάς την, την λυπούν λυπονητάς την...Κι' αυτή η καταπληκτικότητα για το πως μπορεί κανείς να είναι τόσο ερωτευμένος και να αγαπάει τον άλλον τόσο λίγο, και να του ζητά τόσα λίγα...Τότε καταλαβαίνουν πως δεν φθάνει να σ' αγαπούν για να σε ικανοποιούν. Άλλοι, πάλι, άνδρες κάνουν κάτι χειρότερο. Υποχρεώνουν αυτήν που αγαπούν να συμμορφωθεί προς ένα ελαφρύ τύπο γυναικός που αυτό θέλουν και τις απομακρύνουν από την φύση και την φρονητική των. Την τραβούν από τα μαλλιά προς τον τύπο που αυτή διαφέρει ακριβώς και διερωτάται κανείς γιατί την διάλεξαν αφού δεν είχε καν τα όπλα του τύπου που προτιμούν. Μια τέτοια δυστυχής γυναίκα ή άνθρωπος και προσπαθεί να επιβάλει αυτό που έχει ή βασανίζεται να μιμηθεί το μοντέλο που κοιτάζει εκείνος της έρωτα εμπρός στα μάτια. Δεν είναι μεγάλος ο φόβος των δυστυχισμένων γυναικών, αλλά των μη δυστυχισμένων.

Άλλη, καθώς τα χωρία εκείνα που ξεφύτρωναν στο δρόμο των χρυσόβανων. Το κορίτσι είναι πολύ, το γυναικοποιό και' ακόμα εξακολουθούν να γελούν μαζί, που, αλλά βδο και λίγα καιρό έχει αλλάξει, που από μέσα έχουν τόσο λεπτή και φινιά φέρρα που θα τα προτιμούσε κανείς από το ρούχο που εμφανίζεται και τα σκεπάζει.

Εάν είναι αναγκαίο για να είναι δυνατός ένας έρωτας να συνοδεύεται από φιλογερία αίσθησης, για να διακρίνει χρεάζεται την γλυκιά συμπεριφορά κι' άλλη την απόφαση να δν.

Ν' αγαπάς ένα δν, δεν θα πη να κάνεις από την επιθυμία να το αποκτήσεις, αλλά να είσαι να ανήκει, να εμψυχώνουν όλα τα καλά που κλείνει μέσα του.

Δεν υπάρχουν πιο βίαιες, πιο παράφορες στιγμές από αυτές που σπρωγμένοι από διηρωτική, θέλουμε ν' αρπάξουμε στην αγκαλιά μας την αγαπητή μας, κι' όμως σταματάμε γιατί μας χορηγεί το να την βλέπουμε άπλωσε, γιατί το αισθηματικό αποκτήσεως γίνεται εμπρός στην συγκίνηση του να την βλέπουμε να ξη.

Τότε ο σεβασμός μαγεύει την γλώσσα: αντί να την ενοχλούμε με τον εαυτό μας, δεν θέμε να υπαρχουμε γι' αυτήν, και μέσο μιας άσφατης προσπάθειας, μας λέει πως την δημιουργήσαμε γι' αυτήν. Τέτοιες λεπτές φάσεις βρίσκονται στους μεγάλους έρωτες ή και σε κείνους που ζέουν ν' αγαπούν με χάρη.

Μόλις ο άνδρας βρή πως θα αρβήξει μια γυναίκα, πρέπει να είναι άδεις να διατηρήσει και να αναπτύξει αυτό το αισθηματικό το τέλος. Δεν πρέπει να δίνει τον έρωτα να την τυραννίσει. Πρέπει να ξέρει την άρνη ελευθερία στο παιχνίδι, με αυτή η ελευθερία δεν πρέπει να έχει τίποτα από την επιθυμία ησυχία της μοναξιάς, δεν πρέπει να την εγκαταλείψει, μα να την πλύνει σε μια ενεργητικότητα όπου αυτός κυριαρχεί. Δεν πρέπει να ξεχνά κανείς ότι οι γυναίκες έχουν ανάγκη από ένα θάλαμο όπου να βρουν τον ίδιο τον εαυτό τους. Στο βάθος της φθοράς των ζωών, είναι οι πιο άδεις γυναίκες που κινούνται με το ίδιο αισθηματικό για να επιβιώσουν γιατί όλα αυτά αμφιβάλλουν. Και βέβαια υπάρχουν πολλές φορές να δείχνουν ότι το φρόνιμα μέσα στην ψυχή τους, φοβούνται πως ο άνδρας δεν θα το καταλάβει και θα ταλακαλάξει απόρροια. Γι' αυτό βλέπει κανείς πολλές γυναίκες εθισμένες σαν πούλια να κρύβουν ένα βάθος από τον άνδρα που αγαπούν γιατί φοβούνται.

Εάν είναι αναγκαίο για να είναι δυνατός ένας έρωτας να συνοδεύεται από φιλογερία αίσθησης, για να διακρίνει χρεάζεται την γλυκιά συμπεριφορά κι' άλλη την απόφαση να δν.

Ν' αγαπάς ένα δν, δεν θα πη να κάνεις από την επιθυμία να το αποκτήσεις, αλλά να είσαι να ανήκει, να εμψυχώνουν όλα τα καλά που κλείνει μέσα του.

Δεν υπάρχουν πιο βίαιες, πιο παράφορες στιγμές από αυτές που σπρωγμένοι από διηρωτική, θέλουμε ν' αρπάξουμε στην αγκαλιά μας την αγαπητή μας, κι' όμως σταματάμε γιατί μας χορηγεί το να την βλέπουμε άπλωσε, γιατί το αισθηματικό αποκτήσεως γίνεται εμπρός στην συγκίνηση του να την βλέπουμε να ξη.

Τότε ο σεβασμός μαγεύει την γλώσσα: αντί να την ενοχλούμε με τον εαυτό μας, δεν θέμε να υπαρχουμε γι' αυτήν, και μέσο μιας άσφατης προσπάθειας, μας λέει πως την δημιουργήσαμε γι' αυτήν. Τέτοιες λεπτές φάσεις βρίσκονται στους μεγάλους έρωτες ή και σε κείνους που ζέουν ν' αγαπούν με χάρη.

Μόλις ο άνδρας βρή πως θα αρβήξει μια γυναίκα, πρέπει να είναι άδεις να διατηρήσει και να αναπτύξει αυτό το αισθηματικό το τέλος. Δεν πρέπει να δίνει τον έρωτα να την τυραννίσει. Πρέπει να ξέρει την άρνη ελευθερία στο παιχνίδι, με αυτή η ελευθερία δεν πρέπει να έχει τίποτα από την επιθυμία ησυχία της μοναξιάς, δεν πρέπει να την εγκαταλείψει, μα να την πλύνει σε μια ενεργητικότητα όπου αυτός κυριαρχεί. Δεν πρέπει να ξεχνά κανείς ότι οι γυναίκες έχουν ανάγκη από ένα θάλαμο όπου να βρουν τον ίδιο τον εαυτό τους. Στο βάθος της φθοράς των ζωών, είναι οι πιο άδεις γυναίκες που κινούνται με το ίδιο αισθηματικό για να επιβιώσουν γιατί όλα αυτά αμφιβάλλουν. Και βέβαια υπάρχουν πολλές φορές να δείχνουν ότι το φρόνιμα μέσα στην ψυχή τους, φοβούνται πως ο άνδρας δεν θα το καταλάβει και θα ταλακαλάξει απόρροια. Γι' αυτό βλέπει κανείς πολλές γυναίκες εθισμένες σαν πούλια να κρύβουν ένα βάθος από τον άνδρα που αγαπούν γιατί φοβούνται.

Αν παρ' όλα αυτά η χαριτωμένη αυτή ιστορία, αλλά είναι πιο εύχρηστη, γιατί είναι αληθινή, από μας βεβαιώνει, ότι το θέμα δεν έλειψε ποτέ από την καθημερινή ζωή και ότι αναγεννάται κυματά, χωρίς να το περιμένουν, σε νέες θεατικές κοπέλλες.

Αυτή, για την οποία θα σας μιλήσουμε, ήταν δροσερή, ξανθή με μεγάλα βλεφάρια, μαύρα και με πολύ γλυκύτητα. Μια μικρή κοπέλα που είχε μεγαλώσει κοντά στη μητέρα της, που την λάτρευε, την χάριζε και την είχε διαρκώς κοντά της. Η Γκιλάντις αγαπούσε το ίδιο την ώρα μητέρα της, όπως έβριαν να αγαπούν τα μικρά άδεια όφρα να εκείνη που άπληστε συγγενός «ο πατέρας των και η μητέρα των». Την αγαπούσε επίσης με την κίνη την άδεια υπερφάνεια της δόξας, που θαπνώνει τα μικρά.

Η μητέρα της Γκιλάντις έδωκεν την άδεια δόξα και τα κοντινέια χαρακτηριστικά της και στο Παρίσι άπαικτη την άσχημη κομψότητα της. Στο παρίσι της, οι διαβάτες την αντίσταν με θαυμασμό και πάντα κάτι φιλόδοξο για την έκτακτη πραγματικότητα ύψους της.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΨΗΧΕΤΟ Η ΜΗΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΚΙΛΑΝΤΙΣ

Η μητέρα της Γκιλάντις Έμμα Άλν ήταν αινιματώδης βεντέτα που βοδού κινηματο-

Η Φλώρανς Λύν με την μητέρα της.

Για την κόρη της εγγόνας μια ζωή λιγότερο λαμπρή, αλλά και με λιγότερα ανάμια απειμένη. Με γέρο προσωπικό και βέβαια απειμένη από την σκέψη της κόρης της κάθε άδεια δόξα, γιατί θεωρούσε την δόξα σαν ένα επικίνδυνο και πολύ δύσκολο παιχνίδι.

Η Γκιλάντις άναβε τον ρόλο που έγινε για την πρωταγωνίστρια, τον οποίο και έπαιζε με μεγάλη επιτυχία, τόσο ώστε να αποσπώ τις ευνοϊκές δυνάμεις που παρακολουθούσαν τις δυνάμεις. Δεν στο θέαμα έτελειωσε με μια καινοτομία βεντέτα, την Γκιλάντις.

Ανα έτελειωσε η μητέρα της, που αλλοίονθε την ίδια με αυτήν ζωή, την έφερε στην αγκαλιά της και της έφερε δόξα μια έρωτη. Γιατί έρωτημένη μου, στο πρόγραμμα παρουσιάζει ως Φλώρανς. Δεν στο άδεια το όνομα Γκιλάντις.

— Καί δόξα, μητέρα μου, αλλά δεν μπορούσα να επιτέμνω σε κανένα να με ονομάζω Γκιλάντις. Έτσι μόνον έσο θέλω να με φωνάζουν με την ξεσηκωτική για την Αμερική.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

ΓΚΟΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΤΗΝ ΩΜΟΡΦΙΑ

Ο ΣΑ και να λέγονται περί της μόδας των καμπυλοτήτων, περί της αναβίωσης του στυλ «Αφροδίτη», περί της έπαναφοράς της «Κυρίας 1900» οι γυναίκες όλου του κόσμου αγωνίζονται κατά του πάχους και έχουν στραμμένα τα μάτια προς τις μεγάλες ηρωίδες του Χόλλυγουντ, από τις οποίες ζητούν τα παραδείγματά τους. Πώς ντύνονται; πώς χτενίζονται; πώς περπατούν; πώς μιλούν; πώς άγαστούν; πώς φιλούν; πώς γυμνάζονται; πώς τρώνε;

Δεν νομίζω πως καμιά γυναίκα θα με χαρακτηρίσει υπερβολική για ό,τι αναφέρω.

Από τον καιρό που οι αστερές του κινηματογράφου γοητεύουν με τα φειδωτά σώματά τους, όλος ο κόσμος τρελλανέται να διαβάσει, και φευ! να εφορμήσει τα διατολόγια τους και τα έθιμά τους.

Λένε για την Μάρλεν πώς πριν γίνη η μεγάλη ηθοποιός που είναι σήμερα ήταν στρουμπουλούτικη. Ακόμη και

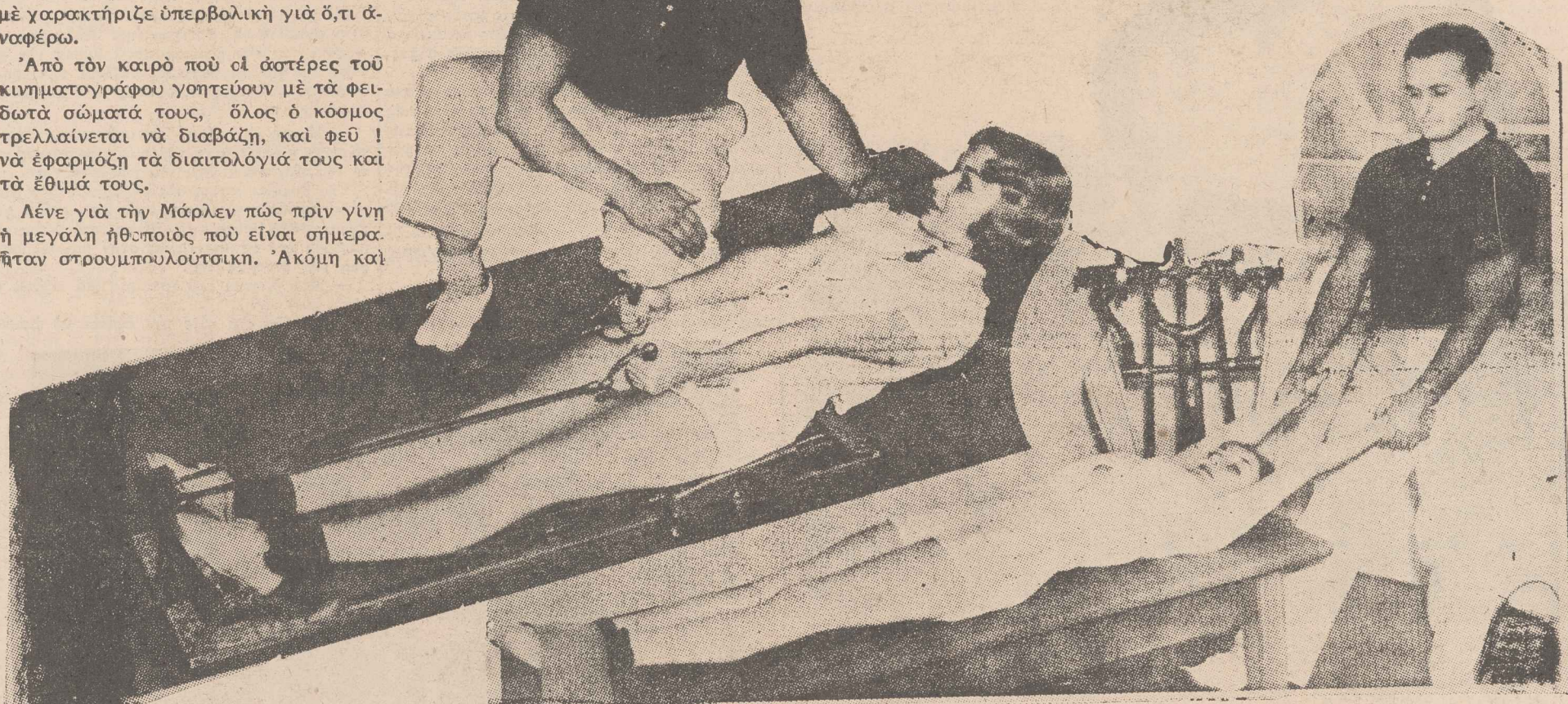
ποιο λόγο υποβάλλεθε στην ίδια τυραννία; Διαβάζοντας στα άρπαχτά τις δίαιτες των αστερών, υποβάλλεθε τον οργανισμό σας σε στερήσεις επικίνδυνες, αν όχι θανατηφόρες. Οι στήρ, άγαπητές μου, έχουν πάντοτε

Έσείς όμως, Κυρίες μου, γιατί και προς τι και σύμφωνα με ποιά διαιτητική και με ποιά παρακολούθηση φτωχίζετε το αίμα σας και προχωρείτε τροχάδην προς την φυματίωση; Βέβαια το πολύ φαγητό δεν είναι μόνο βλαβερό στην σιλουέττα, αλλά και στην υγεία την ίδια. Και βρίσκω πολύ λογική την γυναίκα εκείνη που βλέποντας τον εαυτό της να έχει τάσεις για πάχος, αποφεύγει τα ψωμιά, τα ζυμαρικά και τα υπερβολικά λίπη που συνηθίζουμε στις πατροπαράδοτες σάλτσες μας. Έξέ άλλου, Κυρίες μου,

Όσες πηγαίνουν στις διάφορες σχολές ρυθμικής γυμναστικής είν' η αλήθεια, έπειδή πληρώνουν, είναι τακτικές και ή τάξι αυτή δεν άργει να τους δώσει την συνήθεια.

—Ποτέ δεν αισθανόμουν τόσο ελαφρύα και τόσο υγιή, όμολογούν, και δες την γραμμή μου, έφυγε από πάνω μου κάθε περιττός όγκος.

Κοντά σ' αυτές όμως που έχουν τον καιρό και τα οικονομικά μέσα, υπάρχουν τόσα απλά γυμνάσματα για να λάβω που μένουν αγύμναστες, που κυνούν με γυνέλεια και χωρίς χάρι τα

Γυμνάσματα της κοιλιάς

σήμερα μια βδομάδα να τολμήση να χορτάσει την πείνα της, γεμίζουν οι καμπυλοτήτες της. Και πρέπει η δυστυχής να υποβληθεί εθούς άμέσως σε εξαντλητική δίαιτα, με μόνο γιμούς πορτοκαλλιών.

Μά εάν τά ρουφηχτά μάγουλα της Μάρλεν άποτελούν την γοητεία της εμφανίσεώς της, έσείς φτωγή μου Κυρία που ο ρόλος σας είναι άλλος, για

πλάι τους ειδικούς διατολόγους που ξέρουν πως αν η Μάρλεν δεν τρώει ψωμί ή την τάδε ή δεινα τροφή, πρέπει να πάρη τόσους χυμούς, τόσο κρέας με αίμα, πρέπει να κοιμηθ' τόσο και να γυμνασθ' τόσο...κλπ. Το πράγμα είναι φυσικό, άλλως τε, γιατί δεν βλέπω πως θα άντεγαν άλλωώς οι μεγάλες αυτές καλλιτέχνιδες στις ταλαιπωρίες του σπουδίου και στις δυσκολίες της τέχνης.

γιατί δεν μιμεισθε με τον ίδιο ζήλο μιιά μέλη τους, που αναγκάζονται ή να κάμωδα που ωφελεί τόσο καταπληκτικά υγεία και σιλουέττα μαζί; Ξέρω τόσες γυναίκες που άρχίζουν για δέκα λεπτά μιιά πρωινή γυμναστική και μόλις περάσει ένας μήνας την παρατούν, για να την ξαναρχίσουν σε λίγο και να την παρατήσουν εθούς κατόπιν...

ZINET

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ

Για πολλό καιρό ή μόδα του κτενίσματος είχε κρύψει το μετωπο, τους γροτάφους, τα άφτια ενώ κανείς δεν διευρύνετο δια την αδικίαν αυτήν που ενέινετο στις τόσο χαριτωμένες αυτές γραμμές του προσώπου. Η μόδα όμως θέλησε πάλι να άρσθωσθ' το άδικο αυτό και με καινούργια κτενίσματα τά έλευθερώσε, που τόσο καιρό τά έκρυβε και το πρόσωπο έτσι βρήκε όλα του τα θέληγγρα.

Τό κυριώτερο σ' αυτά τά κτενίσματα, χωρίς εξαίρεση, είναι να βουρτσίζετε τά μαλλιά σας πάντοτε προς τά επάνω και σε μιιά γραμμή έλευθερή που να ξαναανέινη το πρόσωπο και να φανεώσει με χάρι τις όμορφίες του.

Τό κατορθώνετε αυτό με τά καινούργια κτενίσματα, τά όποια ίκανοποιούν τους διαφόρους τύπους του προσώπου. Αν έχετε πρόσωπο γοητευτικό, γλυκό, κανονικό, μύτη λεπτή και μικρό λαιμό, τότε ένα κτενίσμα με έλαφρό μπού-

φους. Σκουλαρίκια στα άφτια συμπληρώνουν την χάρι του κτενίσματος. Αν έχετε πρόσωπο συνηθισμένο. Έξυπνο

λά στο κεφάλι. Αν έχετε μικρό και έξογκωμένο μέτωπο γεμάτο σκέψεις, πρόσωπο πλατύ προς τό

μετωπό σε μπούκλες που θυμίζουν τά κινονάκια της Ίωνίας. Τά μαλλιά πίσω κτενίζονται άνασκαμμένα προς τά έμπρός.

Και καμιά ρέμβη να μή σκιάσθ' το μέτωπο, αλλά να άφίνετε στο πρόσωπό σας μιιά έκφραση παιδικής σοβαρότητας.

Αν έχετε πρόσωπο όβαλ και με γραμμές που θυμίζουν κάτι από τό Ραφαήλ, κτενίζετε τά μαλλιά σας προς τά επάνω, σγουραίνοντας τα προς τά ύψηλά και έλευθερώνοντας το πρόσωπο από όλα τά μέρη. Με τέτοια διευθέτησι των μαλλιών, το μέτωπο, οι κρόταφοι και τα άφτια παίρνουν μιιά άπόλυτητα και γλυκύτητα.

Προσπαθήστε με τά καινούργια κτενίσματα να ξαναβρήτε τον εαυτό σας και να καταλάβετε ποιά άπ' αυτά ταίριαζει καλύτερα με τις γραμμές του προσώπου σας.

και πονηρο, μικρή μύτη, άφτια μικρά και μάτια τραηγμένα, τότε το κατάλληλο κτενίσμα είναι επίσης όλο προς τά επάνω άπ' όλα τά μέρη, όλιγο φουκοκό και όχι πολύ ύψος και τά μαλλιά μοιάζοντα

μέρος των κροτάφων και όλο το ένδιάφει. Τον του προσώπου σας είναι γύρω από τά μάτια, τότε θα δώσετε περισσότερη χάρι, στα προσόντα αυτά, κτενίζοντας τά μαλλιά σας από τό ένα και τό άλλο μέρος το

Τά βραδύνα κτενίσματα παίρνουν μιιά μαγική όμορφιά όταν λάμψη επάνω τους ένα μπιζού σε φανταστικό σχήμα λουλουδιού που σε κάθε κίνησι του κεφαλιού άνατανάλλε στα φώτα με πολύχρωμη λάμψη.

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΕΑΝ ήξεραν τί πρέπει να κάνουν οι γυναίκες, θα ήσανε πολύ άπλο πράγμα να έχουν όρατο δέρμα και να τό κρατήσουν σε όλη των τη ζωή φρέσκο και χωρίς ρυτίδες.

Για τό σκοπό αυτό άπαραίτητο είναι να τηρηται ένας όρος: τό δέρμα πρέπει να είναι καθαρό. Λέγουν και έπα-

λωμα είναι κατάλληλες για σας είτε μεταχειρίζεσθε καλλυντικά, είτε όχι. Αφαιρούν τελείως τό μακιγιάζ, αλλά και έχουν επίσης την ιδιότητα να καθαρίζουν τό δέρμα και να τό διατηρούν τελείως υγιές.

Τό καθάρισμα του δέρματος πρέπει να γίνεται σε δυο συνεχείς φορές. Θα

ΑΡΤΙΕΣ ΜΕΡΕΣ 1η συνταγή. Θουμασία συνταγή από 5 λάδια.

Huile de paraffine
Huile de ricin
Huile d'amandes douces
Huile d'olives
Huile de camomille sanyale

2α συνταγή. Έάν παρ' όλα αυτά έχετε την έντύπωσι ότι τό δέρμα σας είναι ακόμη λιπαρό, άντικαταστήστε τό νερό με βόρσκα με τό παρακάτω ύδρo, τό όποιον θα άφρίσθ' στο πρόσωπό σας έπως τό σαπούνι. Τό ύδρo αυτό άποτελούμενο από φυτικές ουσίες είναι πολύ εύχάριστο στο δέρμα.

Extrait fluide de salsepareille 30 gr.

Extrait fluide de saponaire 30 gr.

Bain distillée de rose 30 gr.

Bain stérile 75 gr.

Από τό ύδρo αυτό θα χύνετε μερικές σταγόνες σε ένα γάντι καουτσούκ όχι πολύ λευκό και θα τρίβετε τό πρόσωπό σας.

Τό γάντι αυτό τό μπορείτε να τό κατασκευάσετε και μόνι σας, προμηθευόμενες από τά φαρμακεία ειδικό ύφασμα από καουτσούκ.

Για να διατηρήτε καθαρό τό γάντι, να τό σαπούνιζετε, άφού τό χρησιμοποιήσετε ή έστε και να τό άλείφετε με λίγη γλυκερίνη.

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΜΕΡΕΣ

Σε ένα κίτρινο φρέσκο αυγό ρίπτετε 3 κουταλιές του γλυκού έλαιόλαδο και τά κτυπάτε όπως την μαγιονέζα. Αλείφετε τό πρόσωπο με αυτό τό και τό αφήνετε 3-4 λεπτά.

Τό άφαιρείτε κατόπιν με χλιαρό νερό. Έάν έχετε βόρσκα, έσας περισσένη πρέπει να φυλάσθ' σε ψυγώ μέρος για να μπορείτε να τό χρησιμοποιήσετε και πάλι.

ΑΕΡΜΑΤΑ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑΣ

Α: Χρησιμοποίησε ένα άπλο χαμπαλάκι.

Β: ...την άκρη των δακτύλων.

Γ: Ένα γάντι από καουτσούκ.

Δ: ...κι ένα πετσέτα από λευκό είδικό χαρτί.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩ Ν ΒΡΑΔΥΝΩ Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Ας βάλωμε τά πράγματα στην θέσι των: είτε μακιγιάρεσθε, είτε δεν μακιγιάρεσθ' έ, όφείλετε λάβε βράδυ πριν κοιμηθ' να καθαρίζετε τό πρόσωπό σας, όπως βουρτσίζετε τά δόντια σας, όπως πλένετε τά χέρια σας.

Δυστυχώς δ-λες οι γυναίκες δεν έχουν αυτή την καλή συνήθεια.

Από σήμερα λοιπόν έφοδισθείτε με ό,τι σας χρειάζεται για να καθαρίζετε κάθε βράδυ καλά την έπιδερμίδα σας. Δεν πρόκειται μόνον να αφαιρήτε την σκόνη, τον καταστρεπτικό ιδρώτα π ο ύ ύπερκερ και με τονόκο καιρό, αλλά

πρόκειται ακόμη να απαλλάξετε κάθε βράδυ τό πρόσωπό σας από τά νεκρά μόρια της έπιδερμίδας που συνημίζονται πάνω στο πρόσωπο κάθε μέρα.

Να βάζετε τά λάδια με ένα μπαμπούκι και τις κρέμες του ντεμακιγιάζ με τά δάκτυλα. Να αφαιρήτε δέ και τά μόν και τις δέ με ένα λεπτό είδικό χαρτί του ντεμακιγιάζ.

ΝΑ ΒΑΖΕΤΕ ΤΑ ΛΑΔΙΑ ΜΕ ΕΝΑ ΜΠΑΜΠΟΥΚΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΡΕΜΕΣ ΤΟΥ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ ΜΕ ΤΑ ΔΑΚΤΥΛΑ. ΝΑ ΑΦΑΙΡΗΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΕ ΜΕ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ.

ΝΑ ΑΦΑΙΡΗΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΕ ΜΕ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ.

Ξέρετε ότι τό σώμα μας ανανεώνεται κάθε έπτά χρόνια. Αυτό βέβαια δεν γίνεται σε μιιά μέρα μέσα. Με την καθημερινή καθαριότητα του προσώπου αφαιρείτε τά νεκρά μόρια του δερματός και εύκολύνετε έτσι τά ζωντανά κύτταρα να άναπτυχθούν καλλίτερα. Γι' αυτό τό δέρμα των γυναικών που εφορμάζουν την υγιεινή της όμορφιάς, έχει αυτή την στυλνότητα, την φρεσκάδα την όποιαν θαυμάζετε και την όποιαν σείς προσπαθείτε να την άνακαλύψετε μέσα σ' ένα βάζακι κρέμας.

Αντί να σας δώσωμε καλές συνταγές, άπευθυνόμεθα σήμερα στην λογική και την έμπειρή σας.

Οι περιποιήσεις που θα σας υποδεί-

παρηγήσετε ότι τό πρώτο άφαιρείτε βράδυ τό πρόσωπό σας από τά νεκρά μόρια της έπιδερμίδας που συνημίζονται πάνω στο πρόσωπο κάθε μέρα.

Να βάζετε τά λάδια με ένα μπαμπούκι και τις κρέμες του ντεμακιγιάζ με τά δάκτυλα. Να αφαιρήτε δέ και τά μόν και τις δέ με ένα λεπτό είδικό χαρτί του ντεμακιγιάζ.

ΝΑ ΑΦΑΙΡΗΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΕ ΜΕ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ.

ΝΑ ΑΦΑΙΡΗΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΕ ΜΕ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΝΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ ΜΟΝΑΧΑ ΣΑΠΟΝΙΑ ΚΑΙ ΛΟΥΣΙΝ. Σας είναι άπαραίτητες και οι παχιές κρέμες όσο και στις κυρίες που έχουν δέρμα ξηρό, με την διαφορά ότι δεν θα τις μεταχειρίζεσθε παρά μιιά φορά κάθε δυο μέρες.

Θα σας πούμε μιιά φορά για πάντα: ότι τό καθάρισμα του προσώπου σας θα γίνεται τις μέν άρτίες μέρες με κάτι λιπαρό, τις δέ περιττές με σαπούνι ή με λουσίον.

Ανομιέστε τά λάδια αυτά σε ίσες δόσεις. Έάν τό δέρμα σας είναι περισσότερο λιπαρό από ό,τι πρέπει ζητήστε από τον φαρμακοποιό σας να προσθέσι στο μίγμα σας 50 γρ. Huile de cade εάν τό σύνολο των όλων λαδιών είναι 250 γρ.

Βρέχετε με τό λάδι αυτό ένα βαμβάκι και αλείφετε μαλακά τό πρόσωπό σας. Αφού ντεμακιγιαρισθείτε τό βράδυ άπαραίτητο είναι να απαλλάξετε τό δέρμα σας από τη λιπαρή αυτή ουσία, αυτό μπορείτε να τό επιτύχετε τρίβοντας μαλακά τό πρόσωπό σας με ένα είδικό γάντι για την περιποίησι του προσώπου, τό όποιον θα βουτάτε σε μιιά λίτρα γλιαρό νερό με μιιά κουταλιά βόρσκα. Ο βόρσας αφαιρεί όλες τις λιπαρές ουσίες και καθαρίζει τό δέρμα. Έπειδή δέ και άπολυμάνει την έπιδερμίδα σας προφυλάττει από έξοφθήματα και λεηνήνες και επί πλέον φρίγγει τους πόρους.

Μιιά φορά τη βδομάδα καθαρίζετε την έπιδερμίδα σας με τό γάντι από καουτσούκ, με την άφρόδι συσκευασία της όποιαν την συνταγή σας δώσαμε παραπάνω. Αντί γάντι από καουτσούκ, μπορείτε εάν προτιμάτε να μεταχειρίζεσθε ένα βουρτσάκι έυρίματος.

Χρησιμοποιήστε ένα άπλο χαμπαλάκι. Αφού ντεμακιγιαρισθείτε τό βράδυ άπαραίτητο είναι να απαλλάξετε τό δέρμα σας από τη λιπαρή αυτή ουσία, αυτό μπορείτε να τό επιτύχετε τρίβοντας μαλακά τό πρόσωπό σας με ένα είδικό γάντι για την περιποίησι του προσώπου, τό όποιον θα βουτάτε σε μιιά λίτρα γλιαρό νερό με μιιά κουταλιά βόρσκα. Ο βόρσας αφαιρεί όλες τις λιπαρές ουσίες και καθαρίζει τό δέρμα. Έπειδή δέ και άπολυμάνει την έπιδερμίδα σας προφυλάττει από έξοφθήματα και λεηνήνες και επί πλέον φρίγγει τους πόρους.

Μιιά φορά τη βδομάδα καθαρίζετε την έπιδερμίδα σας με τό γάντι από καουτσούκ, με την άφρόδι συσκευασία της όποιαν την συνταγή σας δώσαμε παραπάνω. Αντί γάντι από καουτσούκ, μπορείτε εάν προτιμάτε να μεταχειρίζεσθε ένα βουρτσάκι έυρίματος.

ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΕ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΠΕΡΑΝΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ...

ΤΟΥ GEORGE SINCLAIR

ΕΙΧΑΝ τραβήξει τις πολυθρόνες τους προς το υπαίθριο άνοιξιμόν κ' οι δύο σε μία γλυκύτητα έγκρατα. Δεν είχαν άνοιξη το φως. Προτιμούσαν να μιλάνε για τον προσεγγίζοντά τους μέγα στο σκοτάδι που τους έβρισκε.

— Θέλω να σ' άρση το σπίτι μας, είπε εκείνη. Θέλω να γίνω γυνή σου και η δική μου μαζί φαντασία. Πές μου πως θα ήθελες το γραφείο σου, τον δώματό σου, μα;

— Εκείνος χαμογέλασε, ενώ περνούσαν έμπρος από τα μάτια του οι ελπιόμενες εικόνες μιας φωνής της αγάπης.

— Και οι προσκλήσεις μας, Ζάν; Πρέπει

— Ο πόνο σου έρχεται από μία παρεξήγηση της ζωής. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως τίποτε δεν είναι πιο γλυκό από τα μελαγχολικά μας σχέδια, πως το να είναι κ' αυτά «έμεις», είναι κ' αυτά «εμείς» που μ' ελάνουν. Ο ένας σκέπτεται τον άλλον και τίποτα απ' ό,τι ενδιαφέρει τον ένα, δεν είναι ξένο για τον άλλον. Μία ζωή πλούσια και δυναμική, έχει ανάγκη από τις στιγμές της αταξίας, της έγκατάλειψης στην άμορφο που περνά, στις διαβατικές χαρές που είναι έξω από κάθε πρόγραμμα, από κάθε υπολογισμό, έξω κ' από την θέλησή μας άκόμα, μία μαγεία διαβατική... Η ελπίδα

Την τράβηξε στην αγκαλιά του...

να τα ποίμε όλα. Το φουστάνι μου; Θα πρέπει να είναι βαρύ και να πέσει ένας κάτα...

Η Μαργαρίτα ανέπτυσσε τώρα στο Ζαν όλα τα μυστικά της γυναικείας κοкетίας κ' εκείνος την άκουε άφηρημένος, γιατί τον μεθούσε η φωνή της... Σαφινά με μία χειρονομία την σταμάτησε, δειννώντας της έξω τη φωνή:

Κύτταξε, αγάπη μου... Η νύχτα έπεσε επάνω στους κήπους του Παλατιού και τα κοκκινοκόκκινα φύλλα του Νοεμβρίου μιλάνε πια διακριτικά. Μία λεπτή πόχνη έβρισκε από το ύψος χύμα και σκέπαζε τη χλόη και τα γυναικά αγάλματα, που τόσο αγαπούσαν τα ποτά...

Η Μαργαρίτα τα κύτταξε όλα αυτά με κάποια ανησυχία.

— Άκουσε το μουρμουρητό του νερού. Λέει όλες τις μικρές ιστορίες της ημέρας.

— Ένα παράπονο γέμισε ξαφνικά δάκρυα τα μάτια της Μαργαρίτας.

— Ζάν, γιατί απομακρύνθηκες από μένα τη στιγμή που σου μιλούσα τόσο γλυκά;

— Σαν παιδί τώρα χαρμειό, άρχισε να αφήνει τα δάκρυά της να κυλούν το ένα μετά το άλλο.

Χρειάστηκε όποια και άπαιτητη γλυκύτητα να την ησυχάσει. Την πήρε στην αγκαλιά του και γεμίζοντας την φιλία, της είπε:

— Μαργαρίτα, τί είν' αυτά που λες, μικρό παιδί. Ποτέ δεν ήμουνα τόσο κοντ' σου, αγάπη μου, όσο τώρα. Σου μιλούσα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

— Άπσερ, σ'α δρόμους λεπτότητας της καρδιάς, δεν μπορούσε να συλλάβει γιατί η Μαργαρίτα πικράθηκε από μία μικρή του αφαίρεση. Και αν ήταν άδικη ερμηνεία, τρυφερότητα για τον κήπο, γιατί ήταν κάτι άωρο, γιατί σε κάθε ώρα βρισκόταν την εικόνα της αγάπης μας.

ΣΤΟ ΚΑΡΤΙΕ ΛΑΤΕΝ ΜΕ ΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ Κ. ΔΙΔΟΥΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΧΩΡΙΣ να παύω να είμαι διόλου Γαλλικό το Παρίσι, έχει έναν τόνο διεθνούς πόλεως, μία άβυσσος προετοιμασίας έλευ του κόσμου. Η ένταξη αυτή γίνεται πολύ ζωηρότερη στον επισκέπτη, όταν περάσει στην όμορφη όχθη του Σηκουάνα και βρεθεί στο Καρτιέ Λατέν, εκεί που είναι μαζεμένες όλες οι σχολές και τα Πανεπιστήμια, τα καφενεία και οι πανσιόν των φοιτητών.

Παρατηρούμε άργα με μία φίλη μου Πολωνίδα, χαζόνοντας στο μπουκέτο. Ζαν - Μισέλ, μπροστά στα βιβλία, που λέει και ξεγέλιαν οι προθήκες και τα πέταξαν στο δρόμο. Όλο το Καρτιέ Λατέν από την γραφική παραλία του Σηκουάνα, έως το Μαρμαίφ και την Φοιτητοπολί, είναι πνιγμένο στα βιβλία. Βιβλία σε κάθε προθήκη, βιβλία στα τραπέζια του δρόμου, στα μπαρ, στα καφενεία, στα χέρια όλης αυτής της κίνησης, που γεμίζει με τις περιεργές διεθνείς της φωνιγονιές τους δρόμους, τις διδασκαλίες, τις σχολές, τους κήπους, τα καφενεία. Και γνωρίζει κανείς άπσερ τις φυλές και τις χώρες από τις οποίες ξεκινούν τα νεύρα αυτά με τον πόθο της σπουδής; Ναι ή 'Ινδι με το ζστό δυνατό της πρόσωπο, να ή όμοια με η γαλλική παλινία τ; που τ' αφήνει ανέγνωρη ο όργος τους βίους; Η Κινέζα με το λαξευτό της πρόσωπο, η Αμερικανίδα με την οβελία αλυσίδα και το ξεστρώτο ντύσιμο, κ' είσεις οι άλλες των Βαλκανίων και της Μεσογείου, Σπανιόλες, Βουλγάρες, Έλληνίδες, τουρκικές, Γαλλίδες, όλες έχουν κάτι το κοινό και το διαφορετικό, κάτι που μας χαρακτηρίζει και μας ξεχωρίζει, κάτι που μας πλησιάζει σε τρόπο που να μας συγγένει.

Όπως ο κόσμος είναι διεθνής και τα καφενεία και τα ρεστοράν έχουν τον ίδιο χαρακτήρα και κάθε έθνος μπορεί να πύη να καταπνίξει την ροσολία του τρώγοντας σ' ένα απ' αυτά γλυκά και φαρμά του τόπου του.

Το Καρτιέ Λατέν έχει ένα σπορδαίο χαρακτηριστικό: δεν είναι «νοσημεριό». Δεν βλέπει κανείς νέες με γυαλιά, μίζερες φοιτήτριες βιβλιοθήκη κ' από την βιβλιοθήκη από άνοδοματό του. Οι νέες είναι καλόντες και οι νέοι περιποιημένοι, γελούν δυνατά και φοιτάνε πολλή φλερτόν χωρίς προσοχές στο ύπαιθρο και μουρμουρίζουν σιγίους του Βερλάν κάτω από τις πρώτες αλές του κήπου του Λουξεμβούργου.

Πάμε να ξαναθυμηθούμε τα φοιτητικά μας χρόνια, μου λέει η φίλη μου η Πολωνίδα. Έλα να ξησώμε σήμερα όλη την ημέρα με τις ξένες φοιτήτριες του Καρτιέ Λατέν.

Πήν από το Νοέμβριο στο Καρτιέ Λατέν μπορεί να δώμε όλον τον χορό των εθνικών, εκτός από Γάλλους που λείπουν στις επαρχίες τους ή σε εξοχές. Όλο το καλοκαίρι και το φθινόπωρο οι συνομιλίες αυτές και τα ιδιώματα είναι γεμάτα ξένους και ίδιους ξένες που έρχονται να διακοπώσουν διάφορα μαθήματα. Υπάρχουν πλούσιες, αλλά και φτωχές, υπάρχουν «ερασιτέχνιδες» που ήρθαν να πάρουν ένα βερνίκι Γαλλικού πολιτισμού, κ' υπάρχουν άλλες που μανηγούν την άτελειότητά τους, ανεβαίνοντας με μέριους μόχθους τα σκαλοπάτια της Επιστήμης, εκείνες που θέλουν ν' ανώσουν δόξα στο έθνος, να εργασθούν για να ξήσουν κάποιος καλλιτέχνη.

Πώς ξη δώκε αυτές ο κόσμος; Ένας μέσος προϋπολογισμός μιας φοιτητριάς είναι τα 1500 μί 2.000 φράγκα. Υπάρχει βέβαια και η Μόλι που καταφάνει από την Νέα Υόρκη με την «Νορμαντία» που έχει το ιδιαίτερό της στούντιο, το αυτόκίνητό της, που κάνει μαθήματα ερασιτεχνίας, και ίσως παύει. Ποι συγγένει στα γυναικεία και γίνεται στην Λαβάν και στο Ουδρόν... Υπάρχει και η Βάνη η Πολωνίδα που ξη σ' ένα δωμάτιο με 80 φράγκα τον μήνα και πλύνει, σε λέννη με το κορμί της το περασμένο αιώνα. Ποι ξέρει με 4 φράγκα και 50 στο «κοινωνία» των φοιτητών και που για το έξοδο της συγκοινωνίας και της παραστάσεως, δεν της μένουν περισσότερα από 200 φράγκα. Υπάρχει η Έλενη από την Ρουμανία που σπουδάζει γαλλικά και που διαθέτει 60 φράγκα για ένδυμα. Δεν λείπουν ποτέ οι οικονομίες γύρω στα στενοκάπια της Σαρδόνης που έχουν ανάγκη από μία «κοίτα» για να ξήνουν την ελπίδα να δώσουν λίγη μα γαρίνη στα μπέλια τους.

Οι σπορές ξένες φοιτήτριες συχνά ένοητοί μια θέα, σαν αγγέλους, διαπλάτες, άννη και γιά υπερενικές δουλειές. Όταν οι «καλές» οικονομίες

υλίου γραδοβόρνες η «καριέρες» περνούν στα «κοινωνία» των ξένων φοιτητών. Και ξητούν καρίτια καλόν οικονομιών που να ξέρουν και πάνω και ν' αγαπούν τα παιδιά και να ξέρουν να σφώνουν τα χροβάτια και να μην άρδιουν να δώσουν τα χέρια τους στο νερό...

ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΠΟΛΙ

Μιλώντας για όλα αυτά είχαμε φθάσει, άσυναισθήτως στο γραφικό πάρκο Μουσούρι. Έχει έκτείνεται η Πανεπιστημιακή πόλις, μία πόλις με τους πιο διάφορους και περίεργους ρυθμούς, άλλοτε γνήσιους και

άλλοτε νοσημένους. Η φίλη μου, που πονάει και πάει στο ίδρυμα της Δανίας όπου αναμένεται μία συμφοιτητριά της Δανείας. Η Μαργαρίτα μας δέχθηκε πρόθυμα στο δωμάτιό της. Ήταν έξαιρετικά χαρούμενη που γνωρίζει μια Έλληνίδα και ήθελε να φάμε όλες μαζί στο «διεθνές φοιτητικό εστιατόριο».

— Γιατί αφήνετε, την ρωτά, την όραία και πολιτισμένη σας Δανία, κ' έρχεστε στο Παρίσι; — Α, να σες πό. Συνήθως έρχομαστε για να καταπνίξουμε στον τόπο μας με σπουδές. Έρχομαστε να μελετήσουμε τον Γαλλικό πολιτισμό που έχει πολλά να μας διδάξει. Έξ άλλου, κυρίες, στο Παρίσι έρχονται οι πατριωτιστές μου για λογαριασμό, δικαιοσύνη κ' ιστορία.

Στο περίπτερο αυτό της Δανίας γίνεται δεικτό και Γάλλοι και σπανι μες πληροφόρη η Μαργαρίτα γίνεται Λανο - Γαλλικοί γάμοι. Πλάι στο κτίριο της Δανίας άφώνεται επάνω σε κολώνες ένα υπερμοντέρνο κτίριο του Λεκομπιέ, το 'Ελβετικό. Ρίχνουμε μια γρήγορη ματιά στο 'Αμερικανικό περίπτερο. Κομφόρ 100 %. Σαλόνια, βιβλιοθήκες, άτελις καλλιτεχνών, αίθουσες με απομόνοια του ήχου, όπου μελετούν μουσική, χωρίς να κάνουν τους κατόνους νενοσόντες, 135 δωμάτια είναι διατεθειμένα στους φοιτητές και στις φοιτήτριες που έρχονται κυρίως να μελετήσουν την Γαλλική λογοτεχνία, τέχνη και μουσική.

Πεινασμένες τρέχουμε στο εστιατόριο. Περνάμε με το δίκιο μας κάθε μία στο χέρι, έμπρος από τα εκτεθειμένα φαγητά. Πρέπει να διαλέξουμε δυο μας άρσενι και στο τέλος του μαγειριού αυτού περιπάτου, θα μεί δόξη ο λογαριασμός του τι κοστίζει η εσολή μας.

Ο επισκέπτης που μπαίνει, πρώτη φορά σε τέτοιο εστιατόριο είναι καταδικασμένος ή να μείνει γροτικός ή να πληρώσει κανέναν φουκαίο μένο λογαριασμό, από αδεξιότητα γρήγορης έκδοσης.

Έκει μέσα βλέπει κανείς όλα τα χρώματα και τις αποχρώσεις των μαύρων, των κίτρινων και των λευκών φυλών. Άλλοι τρώνε εύθρα και φλυαρούν σε χαρμειό, με χαρμιά πάντα τόνο, άλλοι μόνον, καταπνίζουν σχεδόν μνηστικά.

Η φίλη μου είχε την έμπνευση να πάμε τ' απογευμα στο «διεθνές φοιτητικό φοιτητοκίνητο» που βρίσκεται στο Λουξεμβούργο, για να δούμε και άλλες φοιτήτριες και να φλυαρήσουμε.

Κατεβαίνουμε για να πάρουμε το «μετρό» από την «Πόρτ Μαγιό».

— Αί, να και το 'Ελληνικό περίπτερο, μου λέει η Μαργαρίτα.

— Δεν είναι κομψό, της λέω;

— Α γαί, μόνο που μένει κλειστό στις φοιτήτριες και δεν δέχεται παρά φοιτητές. Παράδοση νοσητά, αί.

Προτού να αλλάξουμε στήλη.

— Δεν πληρώσαμε και πολλά και αναλόγως έχουμε χορτάσει, λέει η φίλη μου.

— Μά συνήθως φτάνουν όλες τα έξα φράγκα, λέει η Μαργαρίτα. Μας φαίνεται τρυφερό άδικο να ξεδώουμε λεπτά και για το στομάχι μας.

ΣΤΟ ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ

Το φουαγιέ των φοιτητριών είναι ένα εύχρηστο μέγαρο μ' ένα ρεστοράν του τύπου της φοιτητοπολίας, όπου μπορούν να τρώνε οι σπουδαστές του κτιρίου, όπως και άποιοιδήποτε ξένος που απουσιάζει. Εκείνο που το χαρακτηρίζει είναι η απλότητα και το κομψό.

Στο φουαγιέ γνωρίζουμε μία Τουρκάλα φοιτήτρια που με την γρήγορη άνοιξη άδειότητα της 'Ανατολής, μας δίνει την εντύπωση πως είμαστε από χρόνια γνωριμένες.

— Θέλετε να ρίξετε μια ματιά στο κτίριο; μας ρωτά.

— Άκου, λέει. Κινητό με το όλοπαιχτο κομψό άποιοματί τους. Τα πάντα τους τα παρσιτικά πληντήρια τους κατά διαμέτρο, όπου μπορούν μόνο τους τα «ροτίτια να πλύνουν και να αερώσουν» (είναι τόσο άφριδα εκεί τα πλύνια). Υστερα βλέπουμε τις πλύνες βιβλιοθήκες, την αίθουσα θεάσεων όπου ανεβαίνουν συχνά μονοακτίνες, η συνελεύσις των φίλων των. Επισκεπτόμεθα το «σολάριον» μία σέρα στην οροφή απ' όπου βλέπει να ξη τις γραφικές καστενιές και τα άγνιματα του Λουξεμβούργου.

Υπάρχουν αίθουσες για άνάσιναι και διδασκάν. Στο εστιατόριο όπου σερβίρονται πάνω από 1.000 γεύματα την ημέρα, δεν αλυσάνεται κανείς ούτε την ελάχιστη μικροδία γρηγοτή.

ΙΣΤΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 20ήν ΣΕΛΙΔΑ!

ΤΟ ΤΡΥΦΕΡΟ ΡΟΜΑΝΤΖΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΑΡΟΥΚ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΦΙΝΑΖ

«ΣΑΦΙΝΑΖ, ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΜΕ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΣ;»

(Στάς 24 παρελθόντος Αιγυπτίου, όλες οι έφημερίδες του κόσμου άνήγγειλαν επίσημα, εκ Λονδίνου, τους άρραβώνες του νεαρού βασιλέως της Αιγύπτου Φαρούκ του Ιου, μετά της δεσποινίδος Σαφινάζ, έγγονης του Μωχάμεντ - Σαΐν - Πασά. Καταπνύον παρελθόντες μουσικές έγκαταστάσεις πλοιοσταθμίας, οι έσπινες, που από το όνομα Φαρίντα (Μοναδική) θα γίνη σε λίγο η βασίλισσα της χώρας του Φαρούκ και περί του ειδικού της με τον νεαρό Φαρούκ, έγγαμίζοντας εις την Γαλλία δημοσιογράφον κυρίαν Σιμόνη Σαιν - Κλαίρ).

ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ήξεραν άέκαθεν την τέχνη των εικόνων και τα όνοματά που έδιναν και που δίνον άκούμ, σ' εκείνους που έχουν την εύτυχία να βλέπουν το φως σ' αυτόν των

Τι τελευταίον, λοιπόν, μπορούσε να παύση ένας νέος — έστω και βραχίος — για τη γυναίκα του;

Και μία μ'ρα την προσκάλεσε σ' ένα περίπατο επί αυτοκινήτου. Σε μία στιγμή τη αυτοκίνητο σταμάτησε άποτόμως κ' ο Φαρούκ της είπε:

— Σαφινάζ, θέλεις να με παντρευθείς;

Η νέα δε, έξεπλάγη. Πού βύβρασε μ'α καρδιά που έλκυρινα και καλή, απ' αυτή που ήξερε απ' τα παιδικά χρόνια κ' άγχευτο από τότε:

— Άλλά σουικά, το θέλω πολύ, το άπότησε απλά.

Κι' ο γαριμος στο παλάτι ήταν πιδ χαρούμενος απ' το ξεκίνημα.

Ο Φαρούκ τ'ο χρι στην κυρία Σουλκράφ

Η πρώτη βαίλισσα της ανεξαρτήτου Αιγύπτου, της οποίας το προηγούμενον Περσικόν όνομα μετεβλήθη εις Αιγυπτιακόν: Η μίς Σουλκράφ, ή οποία από Σαφινάζ (Αγνή Ρόδο) μετωνομάσθη εις Φαρίντα (Μοναδική). Οι γάμοι της με τον Φαρούκ θα γίνυν προσεχώς.

προνομιοχό τόπο, είναι καθ'ορμηνία, όπως καλόν νεράδιον.

Σαφινάζ, Μπορεί καίτοι να καταλάβη τι σημαίνει αυτό το όνομα; Η λέξη είναι διπλή και αποτελείται από τη λέξη «Σαφί» που σημαίνει «καθαρή» και τον Περσικό βρο «νάζ», που μπορεί ν' άποδοθή με τη λέξη «γιορτή».

Μία βασίλισσα λοιπόν με καθαρή, άγνη γιορτή, δεν είναι ένας ολόκληρος εύχρηστος; Η Σαφινάζ είδε το φως στην Αιγύπη της καλής Βασιλίσσας Μαξιί, μίτρεσσά του νεαρού Βασιλέως, γιατί η υπερατής η κυρία Σουλκράφ, έρη του άνοητου Αιγυπτίου, που έκαμ Σαΐν-Πασά, ήταν μ' κ' ένα έπί των τριών, η πλέον άγαπητή εις την Βασιλίσσαν.

Καί η μικρή Σαφινάζ μεγάλωσε στο ίδιο μεγαλόπρεπο περιβάλλον, που και ο νεαρός Φαρούκ.

Ήταν ούττροφός του στα παιγνίδια των παιδιών του χρόνων και έλαβε, όπως κ' εκείνος, μία μόρφωση πολύ σπουδαία.

Όταν έγινε έβδομα χρόνια η Σαφινάζ, μάχους περφόρα σε γαλλικά ε' αγγλικά, τ' άρεσκά, έξαρουμένων των άγνοιακών. Ήξερε επίσης ζωγραφική, μουσική και ήταν δεινή αθλήτρια.

Είδη δ' μαθημάτων, που γέγονε να γράφει με χρυσά-χρόματα πάνω σ'α μάσπορα της φαιτικής Αιγύπτου την ένδοξη Βασιλεία του Φαρούκ του Ιου και της Φαρίντα.

ΣΙΜΟΝ ΣΑΙΝ - ΚΛΑΙΡ

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΟΛΟΓΙΤΗ

ΜΕΤΑΞΥ τών καταστημάτων ειδών νεωτερισμού τών Ἀθηνών, πού ἔρχονται εἰς τήν πρώτη γραμμή, εἶναι ἀναμφισβητήτως καί τά δύο Καταστήματα Θεολογίτη, πού ἔχουν ἰδρυθῇ στάς ὁδούς Ἑρμοῦ καί Εὐαγγελιστρίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας τών.

Ἐς ὑποχρέωσιν πρὸς τῖς ἀνα-

γνώστριές μας, εἰς τῖς ὁποῖες ὑπογεθήκαμε νά τῖς κατατοπίζωμε πᾶς καθε ζήτημα πού τῖς ἐνδιαφέρει, ἐθεωρήσαμε καθήκον μας νά ἐπισκεφθῶμε τά Καταστήματα αὐτά, διὰ τῆς ἐιδικῆς συνεργατικῆς μας.

Σκοπός μας ἦτο νά ἐξακριβώσωμε τί καινούργια πράγματα παρουσιάζει ὁ Οἶκος Θεολογίτη, σέ ποιά ποι-κίλια σχεδίων καί χρωμάτων καί σέ

ποῖες τιμές, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα καταστήματα νεωτερισμῶν, καί νά μεταδώσωμε ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς στίς ἀναγνώστριές μας ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἔρευνά μας αὐτή. Καί ἤδη τὸν λόγον δίδομε εἰς τὴν συνεργατικὴν μας :

— Ἐπὶ δύο ὄρες παρέμεινα εἰς τὰ Καταστήματα Θεολογίτη, καθοδηγούμενη ἀπὸ ἕνα εὐγενέστατο μέ-

Θαυμάσιο βραδυνὸ φόρεμα σὲ πολὺ μελετημένη γραμμή. Μπάντες ἀπὸ ἑρμι-να σχηματίζουν τὰ μανίκια καὶ ἕνα ὥραιο λευκοῦ ἀπὸ ἑρμιν στὸ κεφάλι συμπληρώνει τὸ σύνολο.

Ἀπλὸ ἀπογευματινὸ φόρεμα μὲ θαυμασιὰς ντραπερί,

λος τοῦ Οἴκου αὐτοῦ εἰς τὰ διάφορα τμήματά του. Μὲ ἀνεξάντλητη προθυμία καὶ ὑπομονή, μοῦ ὑπεδείχθησαν ἀπὸ τοὺς πολὺ ὑποχρεωτικούς ὑπαλλήλους ἅπαιρα εἶδη, μοῦ ἐδόθη καθε πληροφορία σχετικὴ μὲ τῖς μόδες καὶ τῖς τιμές τῶν διαφόρων ὡφασμάτων κλπ.

Καὶ ὀφείλω νά σημειώσω ὅτι ἔμεινα τελείως ἱκανοποιημένη, τόσο ἀπὸ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ποικιλία τῶν ὁσων εἶδα, ἀληθινὸ χάρμα ὀφθαλμῶν, ὅσο καὶ ἀπὸ τῖς τιμές τῶν.

Ἐκεῖνο πού μοῦ ἔκαμε ξεχωριστὴ ἐντύπωση εἶναι τὸ ἐξαιρετικὸ γούστον τῶν Καταστημάτων Θεολογίτη στὴν ἐκλογή σχεδίων καί χρωμάτων.

Ὡρισμένως, κάποιος ἐκ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ ἔχη τὸ χάρισμα νά διαλέγῃ τὰ ἁρμονικώτερα καὶ πῶς καλαισθητὰ σχέδια καὶ τοὺς πῶς εὐγενικοὺς χρωματισμούς. Γιατί ἄλλοιῶς δὲν ἐξηγεῖται πῶς, ἀνάμεσα σὲ τόσα ὡφάσματα, δὲν βλέπετε κανένα πῶς νά μὴν εἶναι

ὡραῖο ἀπὸ ἀπόψεως σχεδίου καί χρωματισμοῦ.

Τὸ περιθώριο τοῦ χρόνου πού διέθετα, δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νά ἰδῶ ὅλην τὴν συλλογὴν τοῦ Θεολογίτη. Ἐκούρασα ἄλλως τε ἀρκετὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ ἔπρεπε νά σταματήσω πῶς.

Ἀπὸ ὅσα εἶδα ἀρκετὰ ἐπὶ δύο ὄρες, νομίζω ὅτι, χωρὶς δισταγμοῦ, μπορῶ νά πῶ ὅτι τὰ Καταστήματα Θεολογίτη διαθέτουν πλουσιώτατες συλλογές, διαλεγμένες μὲ ἐξαιρετι-

κὸ γούστο καὶ καλαισθησία καὶ σὲ τιμές πολὺ συμφερτικές γιὰ τὴν πελατεία του.

Εἰς τὰ Καταστήματα αὐτὰ εὐρίσκετε πλούσια συλλογὴ ἀπὸ ὡραῖοτατα ὡφάσματα εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐκλεκτὰ ἐγχώρια, γιὰ παναφόρια, τουαλέττας καὶ σπόρ. Ἐπίσης μεταξωτὰ γιὰ φορέματα, ἐκλεκτότερο ὑπάρχει σὲ σχέδια καί χρωμα-

τισμούς. Καὶ ἀκόμη, ὡραῖοτατα λεπτὰ μάλλινα γιὰ φορέματα, στοὺς πῶς μοντέρνους χρωματισμούς.

Ἀλλὰ καὶ τὸ τμήμα τῶν λευκῶν δὲν ὑστερεῖ καθόλου. Ὅ,τι ἐκλεκτότερο ὑπάρχει γιὰ προίκας, νά εἰσθε βέβαιες, θὰ τὸ βρῆτε στὰ Καταστήματα Θεολογίτη.

Καὶ ἂν δὲν ἔχετε σκοπὸ ἢ ἀνάγκη νά ἀγοράσετε τίποτε, ἀγαπητὲς ἀ-

ναγνώστριες, σὰς συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθῆτε τὰ Καταστήματα αὐτὰ καὶ νά θαυμάσετε, ὅσο ἐθαύμασα καὶ ἐγώ, τὴν ἀφθονία τῶν ὡφασμάτων, γιὰ φορέματα, γιὰ παλὰ κλπ. καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη, τὰ ὁποῖα μὲ ἐξαιρετικὴ προθυμία σὰς ἐπιδεικνύουν οἱ ὑπάλληλοί των. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ θὰ εἶναι γιὰ σὰς μὴ ἀληθινὴ αἰσθητικὴ ἀπόλαυσις.

Βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ λαμὲ, συνοδευμένο μὲ βελούδινο πανοφόρι,

Φόρεμα ἀπὸ κρὲν σατὲν μαῦρο, κεντημένο μὲ παγκέτες.

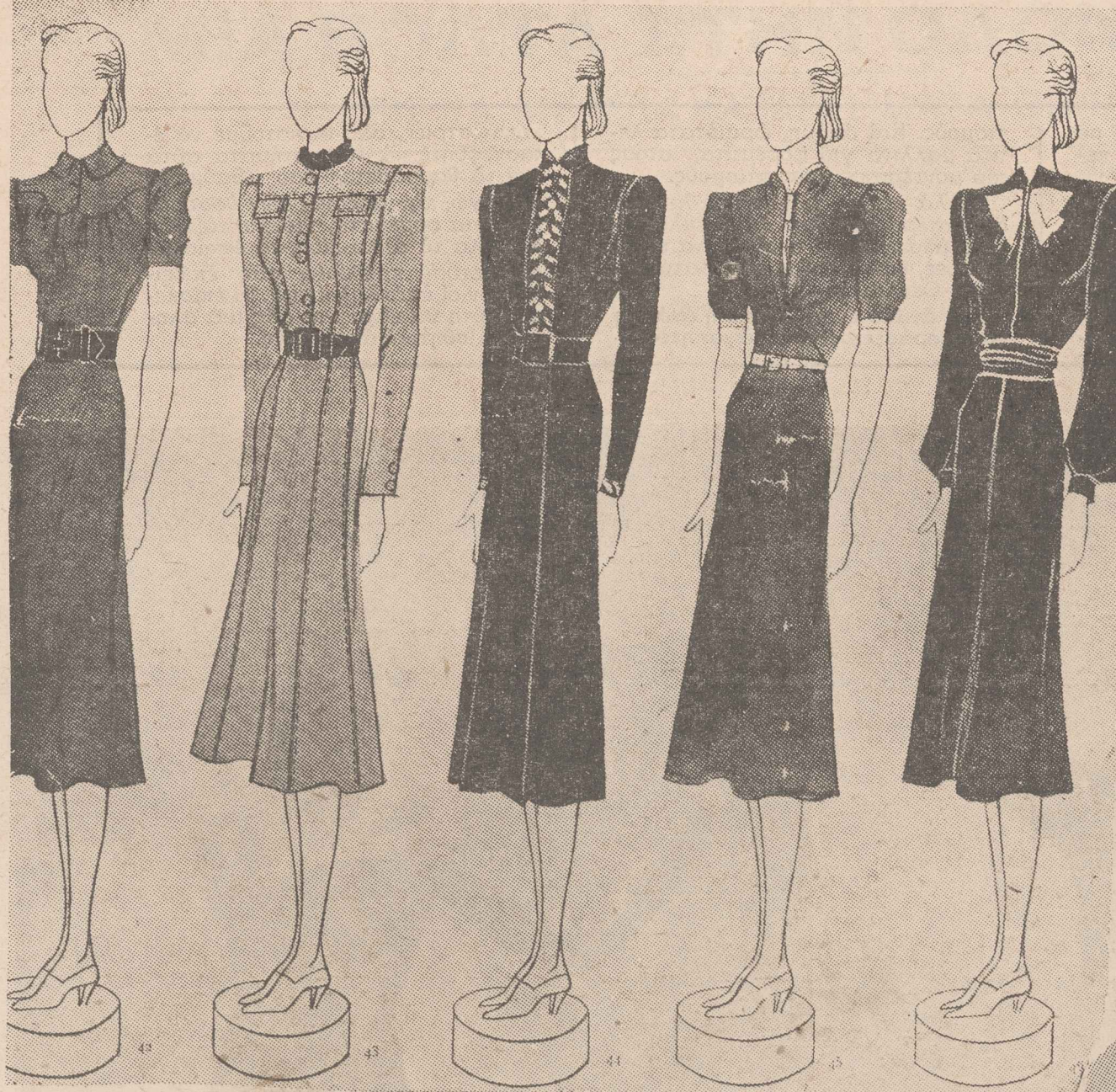
Ἀπάντησις σὲ μὴ ἀπορία

Πολλὲς ἀναγνώστριες μὰς ἔρω-
τούν, γιατί δεῖχνουμε τόσο συχνά,
μαζὶ μὲ τόσο πρακτικὰ πράγματα
καὶ εἶδη πολυτελῆ καὶ τουαλέττες
πολὺ ἐλεγκτικὰ, πῶς δὲν εἶναι
εὐκόλο νά τῖς ἀποκτήσῃ κανεὶς;

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μας: Εἶναι πο-

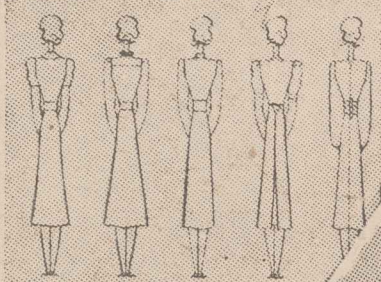
λὺ καλὸ καὶ συνελεῖ στὴν ἐξέλιξι
τοῦ γούστου τὸ νά βλέπομε ὡραῖα
πράγματα. Ἀλλὰς τὸ ποῖός σας λέ-
γει ὅτι δὲν θὰ βρῆ ἢ μὲρα πῶς ὅλα
αὐτὰ τὰ πράγματα θὰ μπορῆτε νά
τ' ἀποκτήσετε; Πρέπει νά ἐρετε,
ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνδράπων στὸν κό-

σμο, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ εὐνοήσῃ ἡ
τύχη κάποτε. Ἐὰν ἔχετε πολὺ ἀνε-
πτυγμένη τὴν αἰσθησὶ τοῦ ὡραίου,
τὸ πνεῦμα σας πρέπει νά εἶναι πάν-
τοτε ἑτοιμὸ γιὰ νά ἐπωφεληθῇ τῆς
πρώτης εὐκαιρίας.

5 ἀπλᾶ ὠραία φορεματα

- 1) Χαριτωμένο φορεματάκι από κρέπ, γαρνίρεται με ὠραία φαρδεῖα δεματίτινη ζώνη.
- 2) Φόρεμα από ζέρεσέ ή τουνίτ. Οι ντεκολτέ σχηματίζουν τσέπες κάτω από τὸ ἀμπρεσιάν.
- 3) Τὸ κομψὸ αὐτὸ φόρεμα από λαϊνὸς μαύρο ή μαρὶν γαρνίρεται με χρυσὰ κεντήματα.
- 4) Φόρεμα από ζέρεσέ. Τὸ ντεκολτέ γαρνίρεται με ἄσπρο κρέπ-νέ-σιν.
- 5) Φόρεμα από κρέπ μᾶλλινο με φαρδεῖα μανίκια καὶ φαρδεῖα ντραπαρισμένη ζώνη. Τὸ ντεκολτέ συγκρατεῖται με φιδίγχο σὲ ἀντίθετο χροματισμό.

6 ὠραία ἐπανωφόρια

- 1) Ἀπὸ μαύρο λαϊνὸς τὸ πανωφόρι αὐτὸ, γαρνίρεται με ἐπιμοίδης καὶ γιακά από ἀστρά-κάν. Οι ντεκολτέ ἐπιμοίδης σχηματίζουν τσέπες.
- 2) Πανωφόρι από λαϊνὸς δέ-γκρε με γιακά καὶ τσέπες από ἀστράκάν.
- 3) Πανωφόρι από δελουδο καστανό, ή πλά-τη σχηματίζει ἀμπρεσιάν. Ὁ γιακάς, οἱ τσέ-πες καὶ τὰ μανίκια γαρνίρονται με πικύο.
- 4) Προϊνὸ πανωφόρι σὲ σχῆμα ρενδιότας.
- 5) Ἡ ντεκολτέ πάνω από τὴ μέση δίνει μιὰ καινούργια γραμμὴ στὸ πανωφόρι αὐτὸ. Τὰ ρεβέρ γαρνίρονται με γούνα.
- 6) Κομψὸ πανωφόρι από λαϊνὸς, γαρνι-σμένο με γούνα καστόρ.

Η ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΩΝ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Στὴν ἐξέλιξη τῶν φορεμά-των παρακολουθεῖ κανεὶς καὶ τὴν ἐξέλιξη τῆς τεχνι-κῆς τῶν κεντημάτων. Ὑ-στερα από πολλὰ χρόνια, ποὺ ἡ μόδα δὲν εὐνοοῦσε τὰ κεντήματα, ξαναπαρου-σιάζονται. Πολλὸ ἐνδιαφέ-ρον θέμα, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐπιπρόσθετο.

Τὸ κέντημα πρέπει νὰ εἶνε τέλειο στὴν ἐπέλεσί-του καὶ πρὸ παντὸς νὰ συνδυάζεται με μιὰ ἀπλὴ γραμμὴ, τὸ σκεδὶό του νὰ εἶνε με λεπτὸ γούστο καὶ τὰ χρώματα πολὺ μελετη-μένα. Ἀφρο συνδυασμὸς ὅ-λα αὐτὰ τὸ κέντημα, πρέ-πει πάλι νὰ προσέθετε πολ-λὸ γιὰ νὰ σχηματίσῃ τὸ ἀνάσπῃ τῆς τουαλέτας σας. Ποτὲ μὴ φορῆτε συγ-χρόνως ἑνα καπέλλο καὶ ἑνα φόρεμα πλούσια γαρ-νισμένα. Με τὴν ἀπλότη-τα τῆς γραμμῆς τοῦ φο-ρεματος ἀντιδεικνύεται πε-ρισσότερο ἡ ἀξία τοῦ κεν-τηματος.

Γιὰ τὴν κεντητικὴ πρέ-πει νὰ ἐπιλέξουμε τεχνι-κῶς, γιὰ νὰ δώσουμε γὰ ἐννοήσετε τὰ στοιχεῖα

της καὶ τὶς πολλὲς ἐφαρμογές της, παρῆλ-τε, σούτις, ματλασέ, ἀπλικάσιον, κεντήματα γιὰ τὴν μέση, κεντήματα γιὰ τὸ θώρακ, κεν-τήματα ἐφαρμοσμένα πάνω στὸ θώρακα καὶ πολλὰ ἄλλα. Οἱ παρῆλτες συνδυάζονται πε-ρισσότερο. Οἱ πᾶν ποικίλλουσιν εἰς πλατεῖες καὶ μεγάλες πᾶν ροιήματα μεγέθους δοχῆ-μης με χρυσίζοντα χρώματα.

Τὶς μεταχειρίζονται σὲ χίλια χρώματα, τὶς δνοιάζουν «βιτρίνις» καὶ τὶς τοποθετοῦν σὲ μπάντες καὶ σὲ ζώνες πάνω σὲ ἀρραβωνισμένα φαρδεῖα φορέματα, ποὺ θυμίζουν τὴν μεγα-λαρρετὴ βενετσιάνικη ἐποχὴ. Ἄλλοτε πάλι τὶς βάδουν τὴν μιὰ πάνω στὴν ἄλλη γιὰ νὰ μνημονύσῃ τὰ λεπία τῶν φαρδῶν καὶ ἄλλοτε σχηματίζουν με αὐτὲς διαφόρα ἄλλα σχέδια. Πάνω σὲ μαύρο ρούτινο φόρεμα οἱ πολὺχρο-

μες παρῆλτες κάνουν με τὶς λευκοὺς τους ἑνα φανταστικὸν «φέ».

Σὲ πολλὰ φορέματα βλέπομε κεντήματα από σούτις.

Οἱ ἀπλικάσιον χρησιμοποιοῦνται συχνὰ ὡς ποτιτὴ, ὡς λουλούδια, από δέμα χυσοῦ καὶ ή από λαϊνὸν λουσιάν. Ἐνα ἄλλο ντεκαρ-τὴρ στοιχεῖο τῆς κεντητικῆς εἶνε τὸ σπῆ-ραν, με τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν ἀεικόματα κεντήματα.

Με χίλιους θαυμάσιους τρόπους ντεκαρ-τίζουν τὰ φορέματα με ὅλα αὐτὰ τὰ εἶδη τῶν κεντημάτων. Ποτὲ στολίζουν γύρω τὸ λαιμό, ποτὲ τὰ πλάτη καὶ ἄλλοτε τὶς ζώνες. Οἱ κεντημένες τσέπες εἶνε πολὺ ντεκαρτὴρ καὶ προσθέτουν στὰ φορέματα μιὰ χαριτωμένη λεπτομέρεια.

Η Α. Μεγαλειότης ο Μπεμπές

Σώσατε τα μωρά σας

ΠΙΝΑΚΑΣ της καθημερινής ζωής του μπεμπέ. Ο ρα 5: Σύνθημα της μητέρας. Π ρ ω τ ο θήλασμα (να αλλάζω το μωρό πριν από το θήλασμα). Έπειτα ξαναβάζω το παιδί στην κοιλία χωρίς να το κοιμίζω, ούτε να το περπατήσω. Ο μπεμπές κοιμάται στον ύπνο του. Άναψαυσις της μητέρας.

Ο ρ α 7: Σημειώνεται η μητέρα, κάνει την τουαλέτα της και παίρνει το πρόβατό της. Ο ρ α 7.40: Μπένιο του μωρού.

Ο ρ α 8: Άφου θηλάσει το παιδί, για δε ύστερα φέρει το θηλάστρο στην κοιλία του. Ο ρ α 11: Τελείο θήλασμα και πάλι το παιδί στην κοιλία. Θα προσέχετε το μωρό, να κοιμάται σε διατάξει, που να αφορίζεται καλά και άφραστο να αναπνεύσει συχνά. Το αφήνετε να κοιμηθεί, έως τις 2 το απόγευμα ΜΕΣΗΜΕΡΙ.

Γεύμα της μητέρας. Ο ρ α 1 μ.μ.: Άναψαυσις της μητέρας. Ο ρ α 2 μ.μ.: Τέτατο θήλασμα. Κατόπιν αφήνετε το παιδί να κοιμηθεί, έως τις 5 μ.μ. Ο ρ α 5 μ.μ.: Π έ μ π ο θήλασμα και βάζετε πάλι το μωρό στην κοιλία. Ο ρ α 7 μ.μ.: Δείπνο της μητέρας. Ο ρ α 8 μ.μ.: Ε π κ ο θήλασμα. Ο ρ α 8 μ.μ.: 11 μ.μ.: Η μητέρα ξεκουράζεται οπότε της και εν ανάγκη κοιμάται.

Ο ρ α 11 μ.μ.: Ε β δ ο ρ ο και τελευταίο θήλασμα. Ύστερα από αυτό, η μητέρα πρέπει πάλι να κοιμηθεί.

ΝΥΧΤΑ (από 11 μ.μ.—5 το πρωί). Η μη-

ΤΟ ΜΠΙΜΠΕΡΟ ΕΙΝΕ ΑΝΑΓΡΑΦΟ ΚΑΚΟ. Πρέπει να θεωρήτε το θήλασμα με μπιμπερό, σαν ένα κακό, στο οποίο αναγκάζομεθα να υποταχθούμε όταν η μητέρα θηλάζει μερικούς το παιδί και ακόμη περισσότερο, όταν το μωρό τρέφεται μόνο με μπιμπερό. Το θήλασμα με μπιμπερό δεν πρέπει να χρησιμοποιείται, παρά μόνο όταν είναι απολύτως αδύνατον να θηλάσει το μωρό η μητέρα. Πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο τεχνικό αυτό θήλασμα, το περισσότερο σωστά μπορεί να προεβήν μεγάλης ενοχλήσεως στο παιδί.

ΤΙ ΓΑΛΑ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ

Φυσικά, το καλύτερο γάλα. Μπορείτε να ελέγξετε μεταξύ γάλακτος που δίδουν άρμεγμένοι, γάλακτος αποστειρωμένου και γάλακτος του κοινοτικού (συμπυκνωμένου). Εάν εσείς αναγκασμένες να δώσετε ξένο γάλα στο παιδί σας, όφειλετε πάντως να ζητήσετε από τον γιατρό σας, να σας διδάξει, τι γάλα θα δώσετε και σε τι ποσότητες, γιατί, όπως είπαμε και παραπάνω, το τεχνικό θήλασμα χρειάζεται μεγάλη προσοχή.

ΠΟΛΩΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Μία φορά κι έναν καιρό, ο Θεός θέλησε να δώσει μια εορτή στο αδελφό παλάτι του. Όλες οι αρετές προσκληθήκαν απ' το Θεό και πήγαν ή μία πίσω από την άλλη. Η εορτή άρχισε και ο Θεός ευχαριστήθηκε γελοῖα, καθισμένος άνω στο χρυσόστολισμένο θρόνο του. Κατά το τέλος της εορτής, όταν οι προσκεκλημένοι άρχισαν να φεύγουν, φώναξε ο Θεός στους άγγέλους του: — Φέρτε μου εδώ αμέσως τις δυο αρετές που κάθονται εκεί κάτω!... — Ποιές; ρώτησαν οι άγγελοι. — Νά! Αμέσως που στέκονται εκεί μόνες και που είναι οι δραστικότερες εδώ μέσα!... Οι άγγελοι τρέχοντας και ξαναγυρίζοντας μαζί με τους άρσενους γυναικας, οι οποίες απολλήθηκαν ταπεινά μπροστά στο Θεό. Ο Θεός όμως παρατήρησε ότι λίγο πώς οι δυο αυτές γυναίκες ήταν άγνωστες ή μία στην άλλη. — Πώς; τούς λέει. Δεν γνωρίζετε; — Όχι, αποκρίνονται αυτές με ύφος ντροπάλι. Τότε ο Θεός καταβαίνει από το θρόνο του, παίρνει το χέρι της μίας και το φέρνει κοντά στο χέρι της άλλης. — Άν! Εδώ είναι η Ευεργεσία, λέει στην πρώτη. Και προσθέτει άμέσως στη δεύτερη: — Και απ' εδώ η Ευγνωμοσύνη. Οι δυο γυναίκες κοκκινισαν και χαμήλωσαν τα μάτια... Άπ' την ημέρα εκείνη ως τα σήμερα έχουν πε-

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΗΡΩΪΚΑ ΠΟΥΛΙΑ

Δύο πολλοί αυστραλιώτες του πολέμου έχωρησαν δια παντός: ο γέρο Μόκκερ απέθανε. Ο Μόκκερ ήταν το τελευταίο απ' τα ταχυδρομικά περιστέρια που τρέφε αόκμα και που είχε υπηρετήσει στον ευρωπαϊκό σερτίο κατά τον πόλεμο. Στις 12 Σεπτεμβρίου 1918 έχασε ένα μάτι, κοιμίζοντας σε άποστασι 43 χιλιομέτρων το μήνυμα που θα επέτρεπε την καταστροφή μιας γερμανικής πυροβολαρχίας. Αυτό ήταν το τελευταίο του ταξίδι. Επέστρεψε στην Αμερική μαζί με την 77ην Μεραρχία και έπαι 19 ετη έζησε στην Νέαν Υόρκη ανθυμάνο και περιβαλλόμενο από πολλές περιποιήσεις και σεβασμό. Είχε και ένα φίλο, αχ' μάλλον του πολέμου: τον Βίλχελμ. Ο Βίλχελμ είναι Γερμανός. Συνελήφθη στο Σαιν Μισέλ και φέρει ακόμα στο πόδι του ένα δακτυλίδι με το γερμανικό αυτοκρατορικό στέμμα και την ενδεικτική πού πουλ αυτό έχει γεννηθεί στον βασικό περικερταμένο της Βουαρίας. Οι δυο αυτοί απόστρατοι δεν είχαν σχέσεις με τα άλλα περιστέρια. Τώρα ο Γερμανός Βίλχελμ θα πηγή χωρίς τον παλιό του φίλο!...

ράσεις χίλια έτηακόσια χρόνια... και οι δυο γυναίκες δεν ξαναοικονομήθηκαν πάλι... Η Ευεργεσία δεν θέλει να ιδή την Ευγνωμοσύνη... Πηγαίνει πάντα συντροφιά με την Άχαριστία!

Κομφό άπλο φόρεμα

ΤΟ ΑΠΛΟ αυτό φόρεμα πλέκεται με λεπτό μαλλί μονόχρωμο ή μελανό. Ένα άμπεσαν από λίστιχο γαρνίρει το κορμάκι. Βελόνες αρ. 2 1/2.

Β ε λ ο ν ι ε ς: 1ον Πουνά έρσευ, 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη, 2ον Πουνά ντέ-ρι 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη, με τρέφο ώστε σε κάθε σειρά 6 ίσους αόγους θα αντιπαραβούν ανάποδο.

13 π. = 5 έκατοστά φάρδος και 19 σειρές = 5 έκατοστά ύψος.

Το φόρεμα πλέκεται μονοκόμματο. Στο εμπρόσθιο κάτω μέρος σχηματίζεται ένα άνοιγμα για να κάνετε μία πλέττα.

Ε μ π ρ ο σ θ ι ο μ έ ρ ο ς: Περνάτε 80 π. πλέκετε 7 σειρές πουνά-ντέ-ρι και συνεχίζετε με πουνά έρσευ. Πλέκετε ίσια στην άριστερή άκρη της δελάντας' στην δεξιά άκρη κλείνετε 1 π. 9 φορές κάθε 3 έκατοστά. Στά 0 μ. 30 ύψος αφήνετε τους π. που πλέκετε και παίρνετε άλλους 80 π., τους οποίους πλέκετε κατά τον ίδιο τρόπο, αλλά αντίστροφα. Όταν φθάσετε πάλι στα 0 μ. 30 ύψος περνάτε τους πόντους και τον διό κομματιών σε μία δελάντα και συνεχίζετε κλείνοντας στις 2 άκρες 1 π. 15 φορές κάθε 5 έκατοστά, 2 φορές κάθε 2 1/2 έκατοστά και 12 φορές κάθε 2 έκατοστά. Κατόπιν πλέκετε 6 έκατοστά ίσια και έπειτα αφήνετε στις 2 άκρες 1 π. κάθε 2 έκατοστά 8 φορές. Στά 1 μ. 5 ύψος σχηματίζετε τις μασάλες κλείνοντας στις 2 άκρες 4 π. 2 φορές, 3 π. 2 π. και 3 φορές 1 π. Όταν τελειώσετε τα κλεισίματα για τις μασάλες αφήνετε να πλέκετε λίστιχο για να σχηματίσετε το άμπεσαν. Στά 6 μ. 10 ύψος το άμπεσαν σχηματίζεται το νεκρό κλείνοντας συνεχώς τους 6 μεσαίους πόντους και συνεχίζετε πρώτα τη μία πλευρά κλείνοντας στη πλευρά του νεκρού 2 π. κάθε 2 σειρές 4 φορές. Στά 0 μ. 12 ύψος της μασάλης σχηματίζετε τον όμο κλείνοντας στις 5 φορές 36 π. Τελειώνετε κατά τον ίδιο τρόπο την άλλη πλευρά του νεκρού.

Π λ α ε η. Περνάτε 140 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι συνεχίζετε με πουνά έρσευ και κάνετε τα ίδια κλεισίματα και άνοιγματα όπως και στο εμπρόσθιο μέρος. Στά 1 μ. ύψος σχηματίζετε τις μασάλες κλείνοντας στις 2 άκρες 1 φορά 5 π., 3 π., 2 π., 2 π. 3 φορές 1 π., συνεχίζετε κατόπιν ίσια. Στά 6 έκατοστά ύψος από τις μασάλες σχηματίζετε το άμπεσαν με λίστιχο. Στά 1 μ. 5 ύψος το άμπεσαν μέρος σχηματίζεται τους όμο και έπειτα πλέκετε 10 σειρές λίστιχο με τους 34 ίσους πόντους που θα σας μείνουν για να σχηματίσετε το γιακά.

Μ α ν ι κ ή. Περνάτε 45 π. πλέκετε 4 σειρές με πουνά ντέ-ρι συνεχίζετε με πουνά έρσευ 3 έκατοστά ίσια και κατόπιν αφήνετε στις 2 άκρες 1 π. κάθε 2 έκατοστά 18 φορές, έπειτα 1 π. κάθε 6 έκατοστά. Στά 0 μ. 46 ύψος σχηματίζετε το έπάνω στερογγυλό μέρος του μανικιού, κλείνοντας στις 2 άκρες 3 π. έπειτα 1 π. στην άκρη κάθε σειράς. Όταν σάς μείνουν περίπου 40 π. κλείνετε στις 2 άκρες σε κάθε σειρά 1 π. 10 φορές και 2 π. 1 φορά.

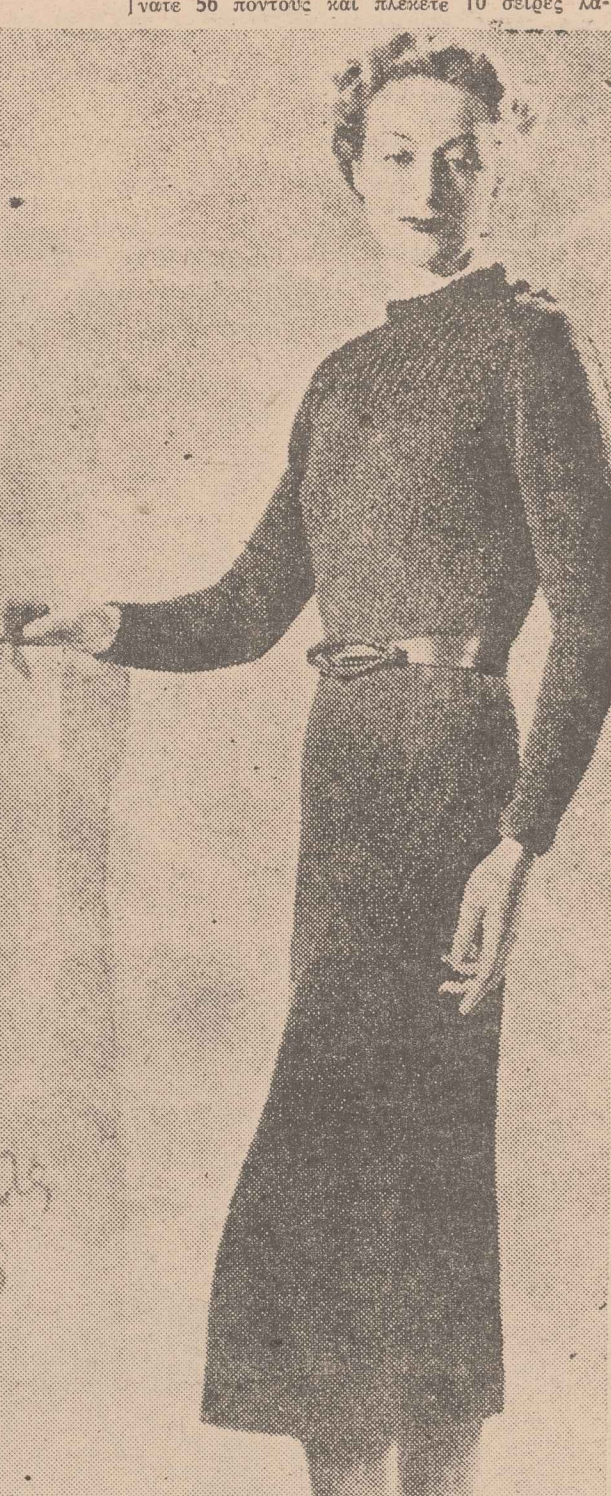
Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

Επειτα κλείνετε συνεχώς τους πόντους που θα σας έχουν μείνει. Για να έ έ ε για το εμπρόσθιο μέρος. Περνάτε 56 πόντους και πλέκετε 10 σειρές λίστιχο.

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

Η ΕΙΔΙΚΗ

Το Καρνέ της «Ι υναίκας»

ΣΤΟΝ προϋπολογισμό της τουλάχιστον μιας οι κάλτες εγγράφονται για ένα σημαντικό ποσό. Οι κάλτες που ήταν είδη πολυτελείας για τις γυναίκες της περασμένης εποχής, έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης για την σημερινή γυναίκα. Μπορείτε εάν διαλέγετε με προσοχή τις κάλτες σας να έχετε σοβαρά οικονομία, γι' αυτό δεν διατάζουμε να σας συμβουλευόμαστε σ' αυτό το ζήτημα. Εάν έχετε μακρό και λεπτό πόδι να προτιμάτε την Αμερικάνικη φόρμα που είναι κατάλληλη για το πόδι αυτό. Εάν έχετε κοντό και παχύ πόδι να προτιμάτε την Γαλλική φόρμα, δηλαδή με την φτέρνα πιο φαρδιά στη βάση και πιο πικνή στα δάκτυλα έμπρός. Σ τ έ λ α α Π., Αθήνας. Για το γραφείο

απορρογία. Περνάτε 56 π. και πλέκετε με πουνά έρσευ και πλέκετε 15 σειρές. Για τον άσπρο γιακά της πλέττας θα περνάτε 36 π.

Κ ο μ μ α τ ι γ ι α τ η ν έ μ π ρ ο σ θ ι ο ν: Περνάτε 60 π. πλέκετε 7 σειρές με πουνά ντέ-ρι, συνεχίζετε με πουνά έρσευ και τελειώνετε όταν το κομματάκι σας έχει 0 μ. 30 ύψος.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Ράβετε τις πλαινές ραφές στη μηχανή και το κομματάκι στο σχήμο έμπροσς για να σχηματίσετε την πλέττα. Τοποθετείτε τα μανίκια και αφήνετε στο χέρι κάτω ένα άνοιγμα 2 έκατοστών για να περνά το χέρι. Ράβετε το γιακά και τον ντυμπελένετε με τον άσπρο γιακά. Αφήνετε ένα μικρό άνοιγμα στους 2 ώμους το οποίο θα κλείνετε με μικρά κομματάκια.

